

ART & ANTI WITWAS?!

Voor antiquairs, kunstgalerijen,
organisatoren van beurzen en salons,
veilinghuizen en entrepots

TX

TUERLINCKX
TAX LAWYERS

AMLC
DOELTREFFENDE COMPLIANCE

Inhoud

I.	Inleiding	7
II.	Witwassen van geld en financiering van terrorisme	9
1.	De geschiedenis van het witwassen van geld	9
2.	Definitie van witwassen van geld	10
2.1.	Empirische benadering	10
2.2.	Juridische benadering	10
2.2.1.	De repressieve witwaswetgeving	11
2.2.2.	De preventieve witwaswetgeving	12
3.	Financiering van terrorisme	14
3.1.	De geschiedenis van financiering terrorisme	14
3.2.	Definitie van financiering van terrorisme	14
III.	De preventieve antiwitwaswetgeving	17
1.	Onderworpen entiteiten	17
2.	De verschillende kunstactoren	23
3.	Verplichtingen van de preventieve witwaswet	24
3.1.	Registratie bij de FOD Economie	25
3.2.	Organisatie en interne controle: doeltreffende gedragslijnen, procedures en interne controlemaatregelen	25
3.2.1.	De schriftelijke procedure inzake klantacceptatie	25
3.2.2.	Aanstelling Anti Money Laundering Compliance Officer (AMLCO)	26
3.2.3.	Sensibilisering en opleiding van personeelsleden	27
3.2.4.	Gegevensbewaring	27

3.3. Algemene risicobeoordeling	28
3.3.1. Risicofactoren opgelijst in reglement voor antiquairs en kunstgalerijen	29
3.3.2. Risicofactoren opgelijst in reglement voor veilinghuizen	31
3.3.3. Risicofactoren opgelijst in reglement voor beurzen en salons	33
3.3.4. Risicofactoren opgelijst in reglement voor entrepots	34
3.4. Individuele risicobeoordeling	35
3.4.1. Algemeen	35
3.4.2. Doel van de verrichting	35
3.4.3. Verplichte Informatie voor Antiquairs en Kunstgalerijen	36
3.4.5. Factoren die het sluiten van een overeenkomst verhinderen	37
3.5. Verplichting tot het identificeren en verifiëren van de identiteit van klanten, lasthebbers, uiteindelijke begunstigde (UBO)	37
3.5.1. Toepassingsgebied	38
3.5.2. Identificatie en verificatie van klanten natuurlijke personen	40
3.5.3. Identificatie en verificatie van klanten rechtspersonen en de lasthebber	40
3.5.4. Identificatie en verificatie van de uiteindelijke begunstigde (UBO)	41
3.5.5. UBO-Register	45
3.5.6. Timing	46
3.6. Bijzondere gevallen van verhoogde waakzaamheid	47
3.6.1. De klant, de lasthebber en/of uiteindelijke begunstigde gevestigd is in een derde land met een hoog risico	47
3.6.2. De klant, de lasthebber en/of uiteindelijke begunstigde gevestigd is in een Staat zonder of met een lage belasting, inzonderheid rekening houdend met het risico op het witwassen van geld afkomstig uit al dan niet georganiseerde ernstige fiscale fraude;	47
3.6.3. Politiek Prominent Persoon (PPP) – Politically Exposed Person (PEP)	47
3.7. Analyse van atypische verrichtingen	49
3.8. Melding aan de CFI	50
3.8.1. De CFI	50
3.8.2. Meldingsverplichting	51
3.8.3. Vorm	51
3.8.4. Tipping off verbod en anonimiteit	52
3.8.5. Gevolgen van de melding	52
3.8.6. Relatie met de klant	52
4. Beperking inzake betaling in contanten	53
4.1. Beperking met betrekking tot onroerende goederen	53
4.2. Beperking met betrekking tot betalingen of schenkingen in contanten	53
5. Sancties	54

TUERLINCKX
TAX LAWYERS

Tuerlinckx Tax Lawyers

Voor ondernemingen, ondernemers en organisaties die fiscale problemen willen vermijden of oplossen en zich geen middelmatigheid kunnen veroorloven, biedt Tuerlinckx Tax Lawyers een even hoogstaande als gepersonaliseerde service. Gepersonaliseerde service betekent voor ons: niet voor de cliënt, maar met de cliënt.

Tuerlinckx Tax Lawyers is een nationaal georiënteerd advocatenkantoor met vestigingen te **Antwerpen**, **Limburg** en **Charleroi**.

Over de auteurs:

Dave van Moppes

Advocaat | Partner

Dave.vanmoppes@tuerlinckx.eu

Jan Tuerlinckx

Advocaat | Partner

Jan.tuerlinckx.eu

Baptistin Alaime

Advocaat | Partner

Baptistin.alaime@tuerlinckx.eu

Winnie Milbou

Advocaat | Senior Associate
Winnie.milbou@tuerlinckx.eu

Briec Erneux

Advocaat | Senior Associate
Briec.erneux@tuerlinckx.eu

Klaas Francken

Advocaat | Senior Associate
Klaas.francken@tuerlinckx.eu

Nouria Belhaddad

Advocaat | Associate
Nouria.belhaddad@tuerlinckx.eu

Tuerlinckx Tax Lawyers
Sterk in fiscaal advies

Tuerlinckx Tax Lawyers
LinkedIn

TUERLINCKX TAX LAWYERS

Antwerpen

Van Putlei 14
B-2018 Antwerpen
T. +32 3 206 21 10

Charleroi

Avenue Général Michel 3
B-6000 Charleroi
T +32 7 118 37 24

Limburg

Eikenenweg 73
B-3520 Zonhoven
T. +32 11 15 27 99

I. Inleiding

Deze cursus is een **hulpmiddel** in uitvoering van de wettelijke¹ en reglementaire² verplichting voor de **antiquairs en kunstgalerijen, organisatoren van beurzen en salons, veilinghuizen en entrepots** om hun werknemers op te leiden en te sensibiliseren omtrent de verplichtingen die voortvloeien uit de preventieve witwaswetgeving.

Deze cursus beoogt om het personeel en medewerkers vertrouwd te maken met deze wetgeving met het oog op het voorkomen en opsporen van witwassen van geld en financiering van terrorisme.

De cursus vervangt geenszins de specifieke gedragslijnen, procedures en interne controlemaatregelen die de verschillende organisatoren van beurzen en salons, maar strekt ertoe alle medewerkers op algemene wijze vertrouwd te maken met :

- Het wetgevend kader en de begrippen inzake **witwassen van geld en financiering van terrorisme**;
- De verplichtingen inzake **registratie, identificatie en identiteitsverificatie** van de klanten, hun lasthebbers en uiteindelijke begunstigen, alsook het klantenonderzoek met betrekking tot het voorwerp en de aard van de zakenrelatie of verrichting aan te leren;
- Het is principe van een **risicogeoriënteerde aanpak** aan te leren;
- De verrichtingen en feiten die met witwassen verband kunnen houden te leren onderkennen.

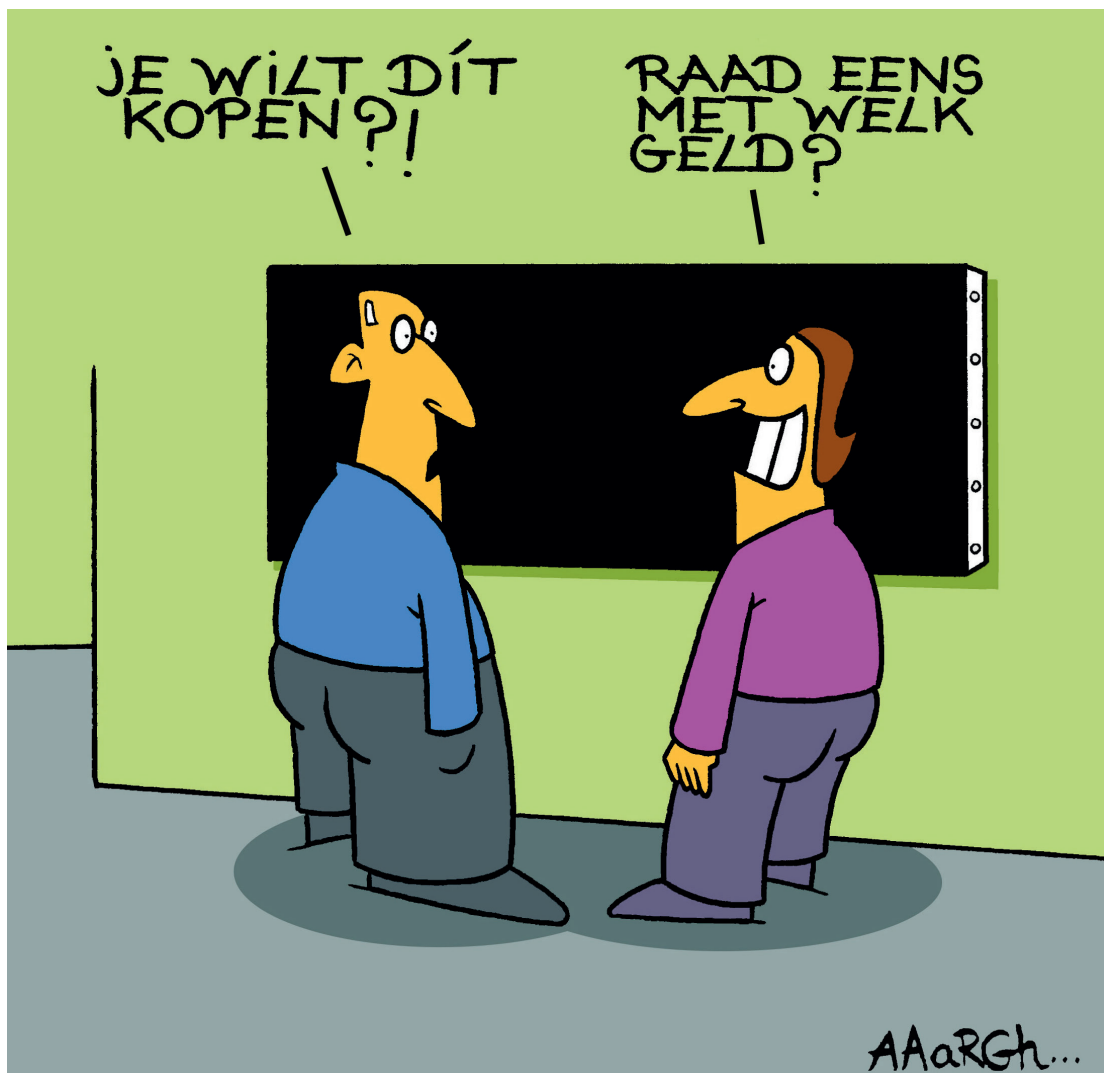
¹ Artikel 8 § 2, 3° van de Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

² Reglementen van 19 april 2023 ter uitvoering van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, aangaande antiquairs en kunstgalerijen (1), organisatoren van beurzen en salons (2), veilinghuizen (3) en entrepots (4)

Daarnaast heeft de toezichthouder, de FOD Economie een leidraad ontwikkeld als hulpmiddel die via volgende link kan worden geraadpleegd:

<https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Entreprises/guidelines-kunstsector-en-witwassen.pdf>

In haar inleiding benadrukt de FOD Economie dat de kunst- en antiek markt die sterk vertegenwoordigd is in België kan misbruikt worden om gelden uit illegale activiteiten wit te wassen. Kunstwerken en cultuurgooederen zijn immers vaak gemakkelijk te vervoeren objecten en kunnen een aanzienlijke en vaak moeilijk objectieveerbare waarde vertegenwoordigen. Daarnaast is de kunstmarkt vaak sterk geïnternationaliseerd en heeft zij een eerder discreet karakter.

II. Witwassen van geld en financiering van terrorisme

1. De geschiedenis van het witwassen van geld

Hoewel er discussie bestaat met betrekking tot de exacte oorsprong van het begrip witwassen van geld (money laundering), wordt deze vaak in verband gebracht met de tijd van de 'drooglegging' (Prohibition Era) in de VS. De georganiseerde misdaad (cfr. Al Capone) ontving opbrengsten uit onder meer de illegale smokkel van alcoholische dranken en teneinde een schijn van rechtmatigheid van deze illegale opbrengsten te creëren, werden deze vaak vermengd met andere legale opbrengsten, waarbij niet zelden werd gekozen voor wasserettes en casino's.

Aangezien in wasserettes en casino's voornamelijk met cash betaald wordt en niet eenvoudig vastgesteld kan worden hoeveel gelden er precies worden ontvangen, konden de illegale inkomsten worden vermengd met de legale activiteiten.

De term witwassen komt in de literatuur voor het eerst voor in een artikel van de Britain's Guardian Newspaper over het Watergate-schandaal in 1973, waarbij President Richard Nixon illegale campagnegelden verplaatste naar Mexico om deze vervolgens terug te laten stromen via een Amerikaanse vennootschap in Miami teneinde deze een schijn van legitieme herkomst te kunnen geven.

Op het einde van de jaren 80 werd het witwas misdrijf door de Amerikaanse overheid ingezet in de "war on drugs" in een poging om de opbrengsten van drughandel te confisqueren.

Naast de repressieve aanpak, worden er sinds begin jaren '90 op Europees niveau initiatieven genomen om feiten van witwassen van geld op te sporen en te voorkomen aan de hand van richtlijnen die de lidstaten moeten omzetten in nationale wetgeving. Sindsdien zijn er reeds 6 verschillende Europese richtlijnen en een Verordening goedgekeurd die stelselmatig het toepassingsgebied en de verplichtingen op het vlak van de bestrijding van witwassen van geld en financiering van terrorisme uitbreiden.

2. Definitie van witwassen van geld

Witwassen van geld kan in essentie worden omschreven als “the process by which illegal funds and assets are converted into seemingly legitimate funds and assets”.

Vereenvoudigd uitgelegd spreken we van witwassen van geld wanneer er handelingen worden gesteld die betrekking hebben op illegale gelden en andere activa met de bedoeling om de illegale herkomst te verbergen.

2.1. Empirische benadering

Empirisch gezien, wordt het witwasproces traditioneel ingedeeld in drie fasen, hoewel er dient te worden benadrukt dat diverse witwasoperaties niet steeds in dit klassieke model kunnen worden gevat.

De voorwas: Als witwasser kan je geld van criminele herkomst in het legale financiële systeem binnenloodsen door bijvoorbeeld **grote sommen op te delen** en op verschillende rekeningen te storten. Dit noemt men ook wel “**smurfen**”. Deze opgesplitste sommen sluis je vervolgens door naar andere rekeningen. Van zodra het geld op een rekening is gestort, is het witwasproces gestart.

De hoofdwass: Om de traceerbaarheid van illegale geldsommen te verstoren en zo de herkomst ervan te **versluieren** voer je het aantal verrichtingen van diverse aard op (aankopen, verkopen, beursbeleggingen...). Vaak gaat dit gepaard met vervalste documenten die de geldstroom in kwestie moeten rechtvaardigen.

De waslijn: Je loodst dit geld weer de buitenwereld in door het te **investeren in legale economische activiteiten** zoals de aanschaf van vastgoed of luxeproducten of het oprichten van vennootschappen. Zo slaag je er als witwasser in een economische of andersoortige **verantwoording** te geven aan de illegaal verkregen fondsen.

2.2. Juridische benadering

In België kent de strijd tegen witwassen van geld en financiering van terrorisme een tweesporenbeleid. Enerzijds via de repressieve wetgeving (bestrafing) als onderdeel van het strafrecht (artikel 505 Strafwetboek) en anderzijds via de preventieve wetgeving (Wet van 18 september 2017) die gericht is op het opsporen en voorkomen.

2.2.1. De repressieve witwaswetgeving

Het begrip “witwassen” is niet als zodanig opgenomen in de strafwetgeving. Het witwasmisdrijf is opgenomen als verruimde heling in artikel 505 van het Strafwetboek. Strafbaar zijn met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen:

- a. *zij die illegale vermogensvoordelen, **kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren**, ofschoon zij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kenden of moesten kennen (1^e witwasmisdrijf)*
- b. *zij die illegale vermogensvoordelen **omzetten of overdragen** met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden (2^e witwasmisdrijf).*
- c. *zij die de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van illegale vermogensvoordelen **verhelen of verhullen**, ofschoon zij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kenden of moesten kennen (3^e witwasmisdrijf).*

Het tweede en het derde witwasmisdrijf bestaan ook indien de dader ervan ook de dader, mededader van of medeplichtige is aan het misdrijf waaruit het illegaal vermogensvoordeel voortkomt. Het eerste witwasmisdrijf bestaat bovendien ook indien de dader ervan eveneens de dader, mededader van of medeplichtige is aan het misdrijf waaruit het illegaal vermogensvoordeel voortvloeit, wanneer dit misdrijf in het buitenland is gepleegd en in België niet kan worden vervolgd.

De onderworpen entiteiten³, alsmede hun bestuurders, aangestelden en lasthebbers, blijven vrij van straf voor het eerste en derde witwasmisdrijf, voor zover zij zich, ten aanzien van de betrokken feiten gepleegd in het raam van andere fiscale fraude dan ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, hebben geconformeerd aan de wetgeving en reglementering inzake wetgeving en reglementering inzake de bestrijding van fiscale fraude waaronder deze die voortvloeien uit de wet van 18 september 2017.

Bovendien voorziet de strafwet in een autonome aanvullende straf van de verplichte bijzondere verbeurdverklaring (confiscatie) van het voorwerp van het witwasmisdrijf.

³ bedoeld in artikel 5, §§ 1 en 4 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

2.2.2. De preventieve witwaswetgeving

De preventieve witwaswetgeving is het resultaat van Europese wetgeving (richtlijnen). De wetgeving werd in België ingevoerd met de Wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en werd doorheen de jaren verscheidene keren aangepast.

Deze wet werd integraal vervangen door de Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten. De nieuwe wet is in werking getreden op 16 oktober 2017.

De Wet van 18 september 2017 is het resultaat van de omzetting van de vierde Europese Richtlijn 2015/849/EU en Verordening (EU) 2015/847.

Met het oog op de overeenstemming van de huidige Belgische wetgeving met het Europees niveau (vijfde Europese Richtlijn 2018/843, heeft de federale wetgever de Wet van 18 september 2017 gewijzigd door de wet van 20 juli 2020 houdende diverse bepalingen tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten.

In de Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten (preventieve witwaswet), wordt witwassen als volgt gedefinieerd:

- a. De omzetting of overdracht van geld of andere goederen, wetende dat deze zijn verworven uit een criminele activiteit of uit deelneming aan een dergelijke activiteit, met het oogmerk de illegale herkomst ervan te verhelen of te verhullen of een persoon die bij een dergelijke activiteit is betrokken, te helpen aan de juridische gevolgen van zijn daden te ontkomen;
- b. Het verhelen of verhullen van de werkelijke aard, oorsprong, vindplaats vervreemding, verplaatsing, rechten op of de eigendom van geld of goederen, wetende dat deze verworven zijn uit een criminele activiteit of uit deelneming aan een dergelijke activiteit;
- c. De verwerving, het bezit of het gebruik van geld of goederen, wetende, op het tijdstip van ontvangst, dat deze voorwerpen zijn verworven uit een criminele activiteit of uit deelneming aan een dergelijke activiteit;
- d. Deelneming aan, medeplichtigheid aan, poging tot, hulp aan, aanzetten tot, vergemakkelijken van, of het geven van raad met het oog op het begaan van één van de in de bepalingen onder a., b. en c. bedoelde daden.

Deze definitie sluit dus nauw aan bij de definitie van het witwass misdrijf in de repressieve witwaswetgeving.

De wet definieert “criminele activiteit” als iedere vorm van betrokkenheid bij het plegen van een misdrijf dat in verband staat met:

- terrorisme of de financiering van terrorisme;
- georganiseerde misdaad;
- illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen;
- illegale handel in wapens, goederen en koopwaren met inbegrip van antipersoonsmijnen en/of submunitie;
- mensensmokkel;
- mensenhandel;
- exploitatie van de prostitutie;
- illegaal gebruik bij dieren van stoffen met hormonale werking of illegale handel in dergelijke stoffen;
- illegale handel in menselijke organen of weefsels;
- fraude ten nadele van de financiële belangen van de Europese Unie;
- ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd;
- sociale fraude;
- verduistering door personen die een openbare functie uitoefenen en corruptie;
- ernstige milieucriminaliteit;
- namaak van muntstukken of bankbiljetten;
- namaak van goederen;
- zeeroverij;
- een beursmisdrijf;
- het onwettig openbaar aantrekken van spaargeld;
- het verlenen van bankdiensten, financiële diensten, verzekeringsdiensten of geldovermakingsdiensten, of valutahandel, of enige andere gereguleerde activiteit, zonder over de voor die activiteiten vereiste vergunning te beschikken of aan de toegangsvoorwaarden te voldoen;
- oplichting;
- misbruik van vertrouwen;
- misbruik van vennootschapsgoederen;
- een gijzeling;
- een diefstal;
- afpersing;
- de staat van faillissement;
- informaticacriminaliteit.

Hoewel de preventieve Wet enkel betrekking heeft op hogervermelde criminele activiteiten, is het toepassingsgebied toch zeer ruim. De Wet verwijst overigens niet naar specifieke juridische bewoordingen van de strafbaarstelling, die moeten worden begrepen in hun normale betekenis ervan zoals deze in de omgangstaal worden gebruikt.

3. Financiering van terrorisme

3.1. De geschiedenis van financiering terrorisme

Na de aanslagen op het World Trade Center in New York op 11 september 2001 kwam de bestrijding van het terrorisme en de financiering ervan in een stroomversnelling. Zowel terroristische misdrijven als de financiering van terrorisme werden strafbaar gesteld door de Wet van 19 december 2003 in uitvoering van het Kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002.

3.2. Definitie van financiering van terrorisme

Financiering van terrorisme bestaat uit de aanwending van fondsen voor het aanmoedigen, plannen en vergemakkelijken van terroristische activiteiten en ertoe bij te dragen.

Ook wat betreft terrorisme en de financiering van terrorisme voorziet de Belgische wetgeving in een tweesporenbeleid.

Eenzijds stellen de artikelen 137 tot en met 141 Strafwetboek de zogenaamde terroristische misdrijven strafbaar en anderzijds is het begrip financiering van terrorisme uitdrukkelijk opgenomen in de preventieve witwaswetgeving.

Voor de toepassing van de preventieve witwaswet wordt financiering van terrorisme gedefinieerd als de verstrekking of verzameling van geldmiddelen en andere vermogensbestanddelen, op welke wijze ook, rechtstreeks of onrechtstreeks, met het oogmerk dat deze worden gebruikt of in de wetenschap dat zij, geheel of gedeeltelijk, zullen worden gebruikt door een terroristische organisatie, of door een terrorist die alleen handelt, zelfs zonder enige band met een bijzondere terroristische daad.

Gelden die worden aangewend voor de financiering van terrorisme kunnen een legale herkomst hebben. Het is de aanwending van de gelden die doorslaggevend is. Zo zullen ook legale inkomsten die voor financiering van terrorisme worden aangewend onder de definitie vallen.

Voorbeelden

- *Schenkeningen aan een religieuze instelling wordt via rekening van een VZW naar een terroristische organisatie doorgestuurd*
- *Overschrijving van kleine bedragen als gift aan de familie van een zelfmoordterrorist*
- *Via Western Union wordt geld verstuurd naar personen gelinkt aan IS*
- ...

Er bestaan diverse complexe en minder complexe methoden die terroristische organisaties aanwenden om hun activiteiten te financieren. Deze methoden zijn vaak dezelfde methoden die ook de georganiseerde misdaad hanteert, met dat verschil dat de gelden een middel zijn, geen doel op zich. Zo zal financiering van terrorisme vaak gepaard gaan met smokkel van contante gelden, opgesplitste stortingen op rekeningen (smurfing), gebruik van schermvennootschappen, informele bank- of waardeoverdrachtsystemen zoals Hawala, Feichien en Hundi, gebruik van prepaid kaarten, enz...

III. De preventieve antiwitwaswetgeving

1. Onderworpen entiteiten

Overeenkomstig artikel 5 van de Wet van 18 september 2017, zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2020 houdende diverse bepalingen tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten (B.S. 8 augustus 2020) zijn volgende entiteiten, handelend in het kader van hun beroepsactiviteit onderworpen aan de bepalingen van de preventieve witwaswetgeving:

- 1° de Nationale Bank van België;
- 2° [...]⁴;
- 3° de NV van publiek recht bpost, hierna “bpost”, voor haar financiële postdiensten of voor de uitgifte van elektronisch geld;
- 4° a) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, die ressorteren onder het Belgische recht;
- b) de in België gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;
- c) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;
- d) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde agent om er diensten te leveren die bestaan in het in ontvangst nemen van deposito's of andere terugbetaalbare gelden, in de zin van artikel 4, 1), van de voornoemde wet;

⁴ Voorheen de Deposito- en consignatiekas

- 5° a) de verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die gemachtigd zijn de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;
- b) de in België gevestigde bijkantoren van verzekeringsondernemingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 550 en 584 van dezelfde wet en die gemachtigd zijn in België de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;
- 6° a) de betalingsinstellingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 1 van 5 de wet van 11 maart 2018;
- b) de in België gevestigde bijkantoren van betalingsinstellingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 120 en 144 van dezelfde wet;
- c) de geregistreerde betalingsinstellingen bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 2 van dezelfde wet;
- d) de betalingsinstellingen bedoeld in artikel 4, punt 4, van richtlijn 2015/2366/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn 2007/64/EG, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die in België betalingsdiensten aanbieden via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;
- 7° a) de uitgevers van elektronisch geld als bedoeld in artikel 163, 4° en 5°, van de voornoemde wet van 11 maart 2018;
- b) de instellingen voor elektronisch geld naar Belgisch recht als bedoeld in Boek IV, Titel II, hoofdstuk 1, van dezelfde wet;
- c) de in België gevestigde bijkantoren van instellingen voor elektronisch geld die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 218 en 228 van dezelfde wet;
- d) de beperkte instellingen voor elektronisch geld als bedoeld in artikel 201, van dezelfde wet;
- e) de instellingen voor elektronisch geld bedoeld in artikel 2, punt 1 van richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 2000/46/EG, die ressorteren onder het recht van een lidstaat en die in België elektronisch geld overmaken via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;
- 8°/1 de centrale effectenbewaarinstellingen als gedefinieerd in artikel 36/26/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België;
- 9° de maatschappijen voor onderlinge borgstelling bedoeld in het koninklijk besluit van 30 april 1999 betreffende het statuut en de controle der maatschappijen voor onderlinge borgstelling;
- 10° a) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 1, § 3, tweede lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, die ressorteren onder het Belgische recht;

-
- b) de in België gevestigde bijkantoren van beursvennootschappen bedoeld in artikel 1, § 3, tweede lid, dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;
 - c) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 1, § 3, tweede lid van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2° van dezelfde wet, te verrichten;
- 11° a) de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht met een vergunning in de hoedanigheid van vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies in de zin van artikel 6, § 1, 2°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;
- b) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een andere lidstaat ressorteren bedoeld in artikel 70 van dezelfde wet en de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een derde land ressorteren bedoeld in titel III, hoofdstuk II, afdeling III, van dezelfde wet;
 - c) de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, en, in voorkomend geval, nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;
- 12° a) de beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in deel 3, boek 2, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;
- b) de beheervenootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 12°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders;
 - c) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging bedoeld in artikel 258 van voormelde wet van 3 augustus 2012;
 - d) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervenootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging bedoeld in de artikelen 114, 117 en 163 van voormelde wet van 19 april 2014;
- 13° a) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 22°, c), en 30°, van dezelfde wet;
- b)
-

- c) de beleggingsvennootschappen in schuldvorderingen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 271/1 van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten;
- d) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 19 april 2014, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 26°, van dezelfde wet;
- 14° de alternatieve financieringsplatformen bedoeld in de wet van 18 december 2016 tot regeling van de erkenning en de afbakening van crowdfunding en houdende diverse bepalingen inzake financiën;
- 14°/1 aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit genomen krachtens het tweede lid van deze paragraaf;
- 14°/2 aanbieders van bewaarportemonnees gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit genomen krachtens het tweede lid van deze paragraaf;
- 15° de marktoperatoren bedoeld in artikel 3, 3°, van de wet van 21 november 2017 over de infrastructuur voor de markten voor financiële instrumenten en houdende omzetting van Richtlijn 2014/65/EU, die de Belgische gereguleerde markten organiseren, behalve wat hun opdrachten van publiekrechtelijke aard betreft;
- 16° de in België gevestigde personen die beroepshalve verrichtingen voor de contante aankoop of verkoop van deviezen in contanten of met cheques in deviezen dan wel met gebruik van een krediet- of betaalkaart uitvoeren bedoeld in artikel 102, derde lid, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;
- 17° de makelaars in bank- en beleggingsdiensten bedoeld in artikel 4, 4°, van de wet van 22 maart 2006 betreffende de bemiddeling in banken beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;
- 18° de onafhankelijk financiële planners bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 april 2014 inzake het statuut van en het toezicht op de onafhankelijk financiële planners en inzake het verstrekken van raad over financiële planning door gereguleerde ondernemingen, evenals de bijkantoren in België van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;
- 19° de verzekeringsbemiddelaars bedoeld in deel 6 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen die hun beroepsactiviteiten buiten elke exclusieve agentuurovereenkomst uitoefenen in één of meerdere levensverzekeringstakken bedoeld in bijlage II van de voormelde wet van 13 maart 2016, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;
- 20° de kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht die in België gevestigd zijn en die activiteiten van consumentenkrediet of hypothecaire krediet uitoefenen, als bedoeld in boek VII, titel 4, hoofdstukken 1 en 2, van hetzelfde Wetboek, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

-
- 21° de personen bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;
- 22° de in België gevestigde natuurlijke of rechtspersonen, die ten minste één van de activiteiten uitoefenen bedoeld in artikel 4, eerste lid, 2) tot en met 12), 14) en 15), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, zonder in die hoedanigheid al onderworpen te zijn in het kader van één van de bepalingen onder 4° tot en met 21°, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat, die zijn aangeduid door de Koning;
- 23° de natuurlijke personen of rechtspersonen die in België activiteiten uitoefenen en die geregistreerd of ingeschreven zijn in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren overeenkomstig artikel 10 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, de natuurlijke personen stagiairs bedrijfsrevisoren van externe ondernemingen bedoeld in artikel 11, § 3, van voormelde wet, alsook de auditkantoren en éénieder die het beroep van wettelijk auditor uitoefent;
- 24° de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als gecertificeerde accountants bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als gecertificeerde belastingadviseurs bedoeld in de artikel 2, 2°, van voormelde wet, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voormelde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen onderworpen entiteit s zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, van voormelde wet;
- 25° de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als accountants bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als fiscale accountants bedoeld in artikel 2, 5°, van de voornoemde wet van 17 maart 2019, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voornoemde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen onderworpen entiteit s zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, voormelde wet van 17 maart 2019;
- 25°/1 de natuurlijke of rechtspersonen ingeschreven op de aparte lijst in het openbaar register bedoeld in artikel 29, § 2, van de voornoemde wet van 17 maart 2019, die zich ertoe verbinden als voornaamste bedrijfs- of beroepsactiviteit, rechtstreeks of via andere met hem gelieerde personen materiële hulp, bijstand of advies op fiscaal gebied te verlenen;
- 26° de notarissen;
- 27° de gerechtsdeurwaarders;
- 28° de advocaten:
- a) wanneer zij hun klant bijstaan bij het voorbereiden of uitvoeren van verrichtingen in verband met:
- i) de aan- en verkoop van onroerend goed of bedrijven;
 - ii) het beheren van diens geld, waardepapieren of andere activa;
 - iii) de opening of het beheer van bank-, spaar- of effectenrekeningen;
-

- iv) het organiseren van de inbreng die nodig is voor de oprichting, de exploitatie of het beheer van vennootschappen;
- v) de oprichting, de exploitatie of het beheer van fiducieën of trusts, vennootschappen, stichtingen of soortgelijke structuren;
- b) of wanneer zij optreden in naam en voor rekening van hun klant in enigerlei financiële verrichtingen of verrichtingen in onroerend goed;
- 29° de dienstenverleners aan vennootschappen bedoeld in artikel 3, 1°, van wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstenverleners aan vennootschappen;
- 30° de vastgoedmakelaars bedoeld in artikel 2, 5° en 7°, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, die zijn ingeschreven op het tableau of op de lijst bedoeld in artikel 3 van dezelfde wet of het tableau of op de lijst bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van de federale raden van landmetersexperten;
- 31° de handelaren in diamant bedoeld in artikel 169, § 3, van de programmawet van 2 augustus 2002;
- 31°/1 **de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro** en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie;
De tussenpersonen omvatten kunstgalerieën, veilinghuizen en organisatoren van beurzen en salons;
Wanneer de tussenpersoon een veilinghuis is, is de in het eerste lid bedoelde verkoopprijs de maximumschatting door het veilinghuis;
- 31°/2 **de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud** en alleen voor dergelijke goederen en werken en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie;
- 31°/3 de professionele topvoetbalclubs
- 31°/4 de sportmakelaars in de voetbalsector
- 31°/5 de VZW Koninklijke Belgische Voetbalbond;
- 31°/6 de verhuurders van brandkasten die hun activiteit moeten melden overeenkomstig artikel 1021, laatste lid, van het Wetboek der successierechten en die niet reeds onderworpen zijn op grond van een van de punten 1° tot 21°
- 32° de bewakingsondernemingen bedoeld in artikel 4 van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, die bewakingsactiviteiten uitoefenen bedoeld in artikel 3, 3°, a), b) of c), van dezelfde wet;
- 33° de natuurlijke personen of rechtspersonen die één of meer kansspelen exploiteren, bedoeld in artikel 2 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, met uitsluiting van de natuurlijke of rechtspersonen bedoeld in de artikelen 3 en 3bis van dezelfde wet.

2. De verschillende kunstactoren

De wet van 18 september 2017 identificeert onder °31/1 verschillende actoren in de kunstsector als entiteiten die onderworpen zijn aan de antiwitwaswetgeving. Het gaat om natuurlijke personen of rechtspersonen die:

- **kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud⁵, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro kopen of verkopen, of**
- **of optreden als tussenpersoon⁶. De tussenpersonen omvatten kunstgalerijen⁷, veilinghuizen⁸ en organisatoren van beurzen en salons**

De wet van 18 september 2017 definieert een **kunstwerk** als het oorspronkelijk kunstwerk zoals gedefinieerd in artikel XI.175, § 1, tweede en derde lid, van het Wetboek van economisch recht (WER). Daaronder verstaat het WER een werk van grafische of beeldende kunst, zoals afbeeldingen, collages, schilderijen, tekeningen, gravures, prenten, lithografieën, beeldhouwwerk, tapisserieën, keramische werken, glaswerk en foto's, voorzover dit werk een schepping is van de kunstenaar zelf, of het gaat om een exemplaar dat als oorspronkelijk kunstwerk wordt aangemerkt. Kopieën van kunstwerken die onder deze afdeling vallen en die door de kunstenaar zelf of in zijn opdracht in beperkte oplage zijn vervaardigd, worden eveneens als oorspronkelijk kunstwerk beschouwd. Dergelijke kopieën zijn in de regel genummerd, gesigneerd of door de kunstenaar op andere wijze als authentiek gemerkt.

Het reglement van 19 april 2023⁹ definieert **organisatoren van beurzen en salons** op haar beurt als de natuurlijke persoon of rechtspersoon bedoeld in artikel 5, § 1, 31° /1, van de wet, die in het kader van een door hem georganiseerde beurs, exposalon of soortgelijk evenement, gedurende een bepaalde periode aan klanten afgebakende ruimten ter beschikking stelt waarin zij met name kunstwerken en roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud kunnen tentoonstellen wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen door ten minste één van de klanten gelijk is aan of hoger is dan 10.000 euro.

Daarnaast worden ook de in °31/2 vermelde **natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud** geïnviseerd.

⁵ Onder antiquiteiten kunnen alle soort voorwerpen vallen zoals munten, uurwerken, juwelen, meubels, glaswerk, opgezette dieren, poppen, wapens, lederwaren, administratieve documenten, voertuigen, fossielen, zilverwerk enz...

⁶ Als een tussenpersoon een commissie ontvangt, dan wordt de 10.000 EUR niet enkel beoordeeld aan de hand van de commissie maar aan de hand van de totale transactiewaarde.

⁷ Het is irrelevant of de kunsthedelaar of tussenpersoon een fysieke winkel heeft of niet. Zo zal een kunsthedelaar die slechts één kunstwerk verkoop voor 10.000 EUR onderworpen zijn aan de wet.

⁸ Om te bepalen of de drempel van 10.000 EUR is bereikt wordt er gekeken naar de prijs van de maximumschatting door het veilinghuis.

⁹ Artikel 1, 3° van het reglement ter uitvoering van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, aangaande organisatoren van beurzen en salons

3. Verplichtingen van de preventieve witwaswet

De verplichtingen van de preventieve witwaswet die rusten op de onderworpen entiteiten kunnen als volgt worden weergegeven:

- a. **Registratie** bij de FOD Economie
- b. **Organisatie en interne controle.** De onderworpen entiteiten ontwikkelen en passen doeltreffende gedragslijnen, procedures en interne controlemaatregelen toe die evenredig zijn met hun aard en omvang om te voldoen aan de verplichtingen van de wet.
- c. **Algemene risicobeoordeling.** De onderworpen entiteiten nemen passende maatregelen die evenredig zijn met hun aard en omvang voor het identificeren en beoordelen van de WG/FT-risico's waaraan ze zijn blootgesteld, met name rekening houdend met de kenmerken van hun klanten, producten, diensten of verrichtingen die ze aanbieden, de betrokken landen of geografische gebieden, en de leveringskanalen waarop een beroep wordt gedaan (algemene risicobeoordeling).
- d. Verplichting tot het **identificeren en verifiëren** van de identiteit van klanten, lasthebbers, en de uiteindelijke begunstigde (UBO).
- e. Verplichting tot het beoordelen van de **kenmerken van de klant en het doel en de beoogde aard** van de zakelijke relatie of de occasionele verrichting.
- f. Verplichting om een **doorlopende waakzaamheid** aan de dag leggen ten aanzien van de zakelijke relaties en verrichtingen. Deze waakzaamheidsmaatregelen zijn gebaseerd op een **individuele beoordeling** van de WG/FT-risico's, rekening houdend met de bijzondere kenmerken van de klant en de zakelijke relatie of de betrokken verrichting.
- g. **Bijzondere gevallen van verhoogde waakzaamheid**
- h. **Analyse van atypische verrichtingen**
- i. **Melding aan de CFI**

3.1. Registratie bij de FOD Economie

Sinds 23 oktober 2021 moet een onderworpen kunsthandelaar of entrepot in de zin van de wet van 18 september 2017 zich verplicht registreren bij de FOD Economie aan de hand van minstens één specifieke NACEBEL code.

3.2. Organisatie en interne controle: doeltreffende gedragslijnen, procedures en interne controlemaatregelen

Onderworpen entiteiten dienen gedragslijnen, procedures en interne controlemaatregelen toe te passen die evenredig zijn met hun aard en omvang¹⁰.

Concreet betekent dit dat de onderworpen entiteiten:

- Een schriftelijke procedure inzake klantacceptatie moeten ontwikkelen
- Een of meerdere verantwoordelijken moeten aanwijzen inzake antiwitwas
- Personeel moeten sensibiliseren en opleiden
- Een algemene en individuele risicobeoordeling moeten opstellen

3.2.1. De schriftelijke procedure inzake klantacceptatie

Er dient een interne schriftelijke procedure te worden ontwikkeld en geïmplementeerd die de onderworpen entiteit in staat stelt om bij het aangaan van een zakenrelatie de risico's inzake witwassen van geld en financiering van terrorisme die verbonden zijn met een klant te kunnen inschatten en beperken.

Het schriftelijke klantacceptatiebeleid is dan ook een specifiek document die de procedure beschrijft in de dagelijkse uitvoering, toegepast door de onderworpen entiteit om aan haar verplichtingen te voldoen op het vlak van identificatie, risico-inschatting, bewaring van documenten, enz...

In de praktijk stelt de FOD Economie in haar 'Guidelines' dat de mate van detail van de procedure in verhouding dient te staan tot de omvang van de organisatie en haar activiteiten. Zij stelt dat *de mate van detail van de procedure, betrekking heeft op de aanduiding van de personen die verantwoordelijk zijn voor het uitvoeren van een bepaalde taak (identificatie, verificatie van gegevens, enz...), de beslissingsbevoegdheid (aanvaarding van klanten of transacties), de gebruikte middelen, het risicobeoordelingsproces, de opslag van documenten en gegevens, de procedure voor een melding aan de CFI, enz...*

Op basis van de schriftelijke procedure dient elke betrokkene binnen de organisatie kennis te nemen van de taken die hij of zij dient uit te voeren volgens de geëigende procedure.

¹⁰ Alle in de Wet vermelde gedragslijnen, procedures en interne controlemaatregelen worden goedgekeurd door de effectieve leiding die de eindverantwoordelijkheid draagt. Ze moeten worden gedocumenteerd, bijgewerkt en op papier of elektronisch ter beschikking worden gehouden van de Toezichtautoriteit van de beroepsoefenaar.

3.2.2. Aanstelling Anti Money Laundering Compliance Officer (AMLCO)

Binnen elke organisatie moet een verantwoordelijke persoon op het hoogste niveau (bestuur of effectieve leiding) worden aangesteld voor de toepassing van de antiwitwaswetgeving.

Bovendien moet elke organisatie een AMLCO¹¹ aanduiden. De AMLCO is een andere persoon dan de verantwoordelijke op het hoogste niveau. Binnen kleine¹² organisaties kan de AMLCO dezelfde persoon zijn als de verantwoordelijke op het hoogste niveau.

De taak van de AMLCO is om toe te zien op de interne naleving van de concrete verplichtingen op het vlak van de antiwitwaswetgeving. Onder het takenpakket vallen onder meer:

- Het opleiden van het personeel;
- Het controleren op de naleving van de identificatie- en verificatieverplichtingen
- Het analyseren en verwerken van intern gemelde atypische verrichtingen;
- Contactpersoon zijn ten aanzien van de Toezichthouder en de Cel voor Financiële Informatieverwerking (C.F.I.);
- ...

Het is vanzelfsprekend dat een AMLCO moet beschikken over de gepaste kwalificatie om de functie te kunnen uitoefenen, d.w.z.:

- In *principe* een relevante functie beoefent binnen de organisatie;
- Beschikt over de passende professionele betrouwbaarheid;
- De vereiste kennis heeft van het wettelijk en regelgevend kader;
- Voldoende bevoegdheden heeft om binnen het kantoor de nuttige en nodige maatregelen voor te stellen en de vereiste middelen vrij te maken voor de uitvoering;
- Voldoende beschikbaarheid heeft om de functie effectief en autonoom uit te oefenen.

¹¹ Een Anti Money Laundering Compliance Officer of AML-Officer

¹² De FOD Economie vermeldt in haar Guidelines dat een organisatie met minder dan 10 werknemers als klein kan worden beschouwd

3.2.3. Sensibilisering en opleiding van personeelsleden

De organisatie van opleidingen en sensibilisering voor alle betrokkenen (zonder uitzondering) gebeurt door de AMLCO.

De opleiding sterkt ertoe:

- De interne procedures inzake identificatie en identiteitsverificatie van de klanten, hun lasthebbers en uiteindelijke begunstigden, alsook het klantenonderzoek met betrekking tot het voorwerp en de aard van de zakenrelatie of verrichting aan te leren;
- De binnen het kantoor geldende risicogeoriënteerde aanpak aan te leren;
- De verrichtingen en feiten die met witwassen verband kunnen houden te leren onderkennen;
- Te helpen de vereiste kennis te verwerven en de nodige kritische reflex te ontwikkelen om atypische verrichtingen of feiten vast te stellen;
- Te helpen de nodige kennis van de interne procedures te verwerven om op passende wijze te reageren wanneer zij met dergelijke verrichtingen of feiten worden geconfronteerd;
- Op de hoogte te blijven van de evoluties, zowel op wettelijk als op reglementair vlak en van de gevolgen van deze wijzingen voor de interne procedures.

Het is hierbij de bedoeling dat er wordt gestreefd om nieuwe medewerkers zo snel mogelijk en redelijkerwijze binnen de zes maanden van hun aanwerving de gepaste opleiding te geven. Voor bestaande personeelsleden dient er periodiek een herhaling of opfrissing te worden voorzien.

3.2.4. Gegevensbewaring

Antiquairs, kunstgalerijen, veilinghuizen, entrepots, en organisatoren van beurzen en salons zijn verplicht om, op welke gegevensdrager dan ook en in voor derden leesbare vorm, gedurende een periode van tien jaar vanaf de volledige uitvoering van een overeenkomst of het einde van de zakelijke relatie, de volgende documenten te bewaren:

1. **Identificatiegegevens:** De identificatiegegevens van de klant en, in voorkomend geval, van zijn lasthebbers en van zijn uiteindelijke begunstigden.
2. **Risicobeoordeling:** De gegevens betreffende de risicobeoordeling zoals bedoeld in artikel 34 van de wet, of het resultaat van die beoordeling indien uitgevoerd met behulp van het in artikel 2, tweede lid, bedoelde instrument.
3. **Verificatiedocumenten:** Ofwel een kopie van de documenten die gebruikt zijn voor de verificatie van de identiteit van de klant en zijn lasthebbers en uiteindelijke begunstigden, ofwel een verwijzing waarmee deze documenten onmiddellijk kunnen worden voorgelegd.

4. **Contractuele Documenten:** Een kopie van de overeenkomst en van de eventuele aanhangsels.
5. **Atypische Transacties:** Een schriftelijk verslag over de atypische verrichtingen of feiten die het sluiten van een overeenkomst kunnen verhinderen, zoals bedoeld in de relevante artikelen van de wet.
6. **Verkoopprijs:** De verkoopprijs van het voorwerp of, zolang het niet is verkocht, de prijs waarvoor het te koop wordt aangeboden of, zolang het niet te koop wordt aangeboden, de geschatte waarde van het voorwerp.
7. **Betaalwijze:** De wijze van betaling, zoals overschrijving, kredietkaart, en andere betaalmethoden.
8. **Fotodocumentatie:** Een foto van het voorwerp dat onderwerp is van de transactie of overeenkomst.
9. **Objectidentificatie:** De gegevens zoals bepaald in de door de International Council of Museums aangenomen “Object Identification”-standaard, op het door de International Council of Museums opgestelde formulier of op het door de Economische Inspectie ter beschikking gestelde formulier.

De organisatie bepaalt zelf op welke wijze ze haar bewaringsverplichting invult (op papier, digitaal of via een applicatie). De informatie wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde autoriteiten.

3.3. Algemene risicobeoordeling

De antiwitwaswetgeving gaat uit van een risicogeoriënteerde aanpak (risk based approach) als leidend beginsel voor de uitvoering van de verschillende verplichtingen.

A risk-based approach means that reporting entities understand the money laundering and terrorist financing risk to which they are exposed, and take the appropriate mitigation measures in accordance with the level of risk.

Door in functie van het risico de verplichtingen van de antiwitwaswetgeving toe te passen, kunnen de middelen het meest efficiënt ingezet worden en kunnen er verscherpte maatregelen genomen worden in de situaties waar het risico hoger is en eventueel vereenvoudigde maatregelen indien het risico lager is. Bovendien zullen de hoogste risico's in principe ook aanleiding geven tot de grootste schade indien er daadwerkelijk sprake zou zijn van witwassen van geld.

Bij een algemene risicobeoordeling wordt er een beoordeling gemaakt van de risico's van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme waaraan uw organisatie is blootgesteld, rekening houdend met een reeks verplichte en niet-verplichte risicofactoren.

Dit impliceert dat de risico's worden geïdentificeerd, deze risico's vervolgens worden beoordeeld en worden gedefinieerd in verschillende risicocategorieën.

De risicobeoordeling moet gedocumenteerd worden en ter beschikking worden gehouden van de FOD Economie.

Het rapport van de FATF¹³ biedt inzicht over de risico's op het witwassen van geld in de kunstsector en kan gebruikt worden als hulpmiddel om de risico's in kaart te brengen en die hieronder nader worden besproken.

In de verschillende reglementen die werden uitgevaardigd worden er relevante risicofactoren opgenomen die hieronder worden besproken.

3.3.1. Risicofactoren opgeijst in reglement voor antiquairs en kunstgalerijen

1° voor wat betreft klanten - natuurlijke personen en rechtspersonen:

- a) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is gevestigd in een land vermeld in de door de Federale Overheidsdienst Financiën bijgehouden lijst van landen met een hoog risico (<https://financien.belgium.be/nl/landenmet-een-hoog-risico>);
- b) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is notoir betrokken bij dubieuze verrichtingen;
- c) de identificatie gebeurde op afstand aan de hand van een kopie van een bewijsstuk maar zonder garanties, zoals elektronische handtekeningen;
- d) de klant, lasthebber of uiteindelijke begunstigde is een politiek prominent persoon of een familielid, zoals bepaald in artikel 4, 28° en 29°, van de wet;
- e) de klant is actief in een sector die notoir vatbaar is voor witwassen van geld of terrorismefinanciering;
- f) de klant voert een activiteit uit waar veel geldverkeer in contanten plaatsvindt;
- g) de klant vertoont ongebruikelijke kenmerken voor de antiquair of de kunstgalerij;
- h) de klant is duidelijk een stroman;

2° voor wat betreft klanten - rechtspersonen:

- a) de uiteindelijke begunstigden zijn personen van wie de geboorteplaats of -datum of het adres, niet kon worden geïdentificeerd;
- b) de klant is een vennootschap waarvan een aanzienlijk deel van het kapitaal wordt vertegenwoordigd door aandelen aan toonder die gemakkelijk van eigenaar kunnen veranderen zonder dat de antiquair of de kunstgalerij daarvan op de hoogte is;
- c) de klant is een trust, een feitelijke vereniging of een andere juridische structuur waarvan een goede kennis een meer diepgaande analyse vereist, bijvoorbeeld een complexe of supranationale juridische structuur voor andere vennootschappen dan naamloze of vergelijkbare vennootschappen;
- d) de klant is een vennootschap in oprichting;
- e) de klant bestaat minder dan twaalf maanden;
- f) de zaakvoerder of de meerderheid van de bestuurders zijn minder dan twaalf maanden in functie;

¹³ Financial Action Task Force: <https://www.fatf-gafi.org/content/dam/fatf-gafi/reports/Money-Laundering-Terrorist-Financing-Art-Antiquities-Market.pdf.coredownload.pdf>

- g) de klant is een vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid, d.w.z. een maatschap, een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap of een gelijkaardige buitenlandse vennootschap of een Limited;
- h) de lasthebber of vennoten zijn duidelijk stromannen, bijvoorbeeld duidelijk onbekwaam om een onderneming te beheren, spreken geen zakelijke taal, hun mandaat is beperkt tot het sluiten van de overeenkomst;
- i) de activiteit van de klant is niet duidelijk of komt niet overeen met de activiteit beschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen of in zijn statuten;
- j) de zaakvoerders of de bestuurders wisselen regelmatig;
- k) het belang van de rechtspersoon bij het kunstwerk of het roerend goed van meer dan vijftig jaar oud is, gelet op zijn activiteit, niet duidelijk;

3° risico's wanneer de antiquair of de kunstgalerij het kunstwerk of roerend goed van meer dan vijftig jaar oud te koop aanbiedt of er eigenaar, houder of bezitter van wordt:

- a) voor alle kunstwerken en roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud:
 - i. de authenticiteit van het voorwerp is twijfelachtig;
 - ii. er zijn elementen die erop lijken te wijzen dat de verkoper niet de eigenaar van het voorwerp is;
 - iii. de door de verkoper gevraagde verkoopprijs of reserveringsprijs is niet marktconform;
 - iv. de klant is niet in staat aanwijzingen te geven over de manier waarop hij het voorwerp heeft verkregen;
- b) uitsluitend voor roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud:
 - i. het voorwerp behoort tot de categorieën van cultuurgoederen die het meest kwetsbaar zijn voor illegale handel, zoals vermeld in de Rode Lijsten van de International Council of Museums en de herkomst ervan kan niet voldoende worden vastgesteld;
 - ii. het voorwerp is afkomstig uit een conflict-of hoog risicogebied in de zin van artikel 2, f), van Verordening (EU) 2017/821 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 tot vaststelling van verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid in de toeleveringsketen voor Unie-importeurs van tin, tantaal en wolfram, de overeenkomstige ertsen, en goud uit conflict- en hoog risicogebieden, of is door een dergelijk gebied doorgevoerd;
 - iii. het voorwerp is afkomstig uit een land of een zone waar een nationale regeling verbiedt dat het genoemde voorwerp het grondgebied verlaat zonder voorafgaande afgifte van een vergunning;
 - iv. de verkoper legt certificaten van echtheid of oorsprong voor die zijn uitgereikt door een institutionele instelling, zoals een museum of een stichting, bevestigd in een bovenvermeld land of een bovenvermelde zone;
 - v. het voorwerp is afkomstig uit een zone die is opgenomen in de wetgeving waarbij een embargo is opgelegd dat onder meer op deze categorie van voorwerpen betrekking heeft;
 - vi. het voorwerp is afkomstig uit een vrijhaven die of een entrepot dat specifiek een opslagdienst voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud aanbiedt;

4° risico's op het moment dat de antiquair zijn of de kunstgalerij haar hoedanigheid van eigenaar, houder of bezitter van het kunstwerk of het roerend goed van meer dan vijftig jaar oud verliest, bijvoorbeeld omdat hij of zij het verkoopt of via hem of haar laat verkopen:

- a) de klant toont geen interesse in de artistieke of historische kwaliteiten van het stuk dat hij verwerft;
- b) de koper is een rechtspersoon waarvan het eigen vermogen lager is dan de aankoop prijs van het kunstwerk of van het roerend goed van meer dan vijftig jaar oud;
- c) de prijs wordt betaald door een derde zonder duidelijke reden;
- d) de betalingen gebeuren vanuit een financiële instelling die is gevestigd in een land of een gebied vermeld in de door de Federale Overheidsdienst Financiën bijgehouden lijst van landen meteen hoog risico of in een land vermeld in artikel 179 van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

3.3.2. Risicofactoren opgeijst in reglement voor veilinghuizen

1° voor wat betreft klanten - natuurlijke personen en rechtspersonen:

- a) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is gevestigd in een land vermeld in de door de Federale Overheidsdienst Financiën bijgehouden lijst van landen met een hoog risico (<https://financien.belgium.be/nl/landenmet-een-hoog-risico>);
- b) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is notoir betrokken bij dubieuze verrichtingen;
- c) de identificatie gebeurde op afstand aan de hand van een kopie van een bewijsstuk maar zonder garanties, zoals elektronische handtekeningen;
- d) de klant, lasthebber of uiteindelijke begunstigde is een politiek prominent persoon of een familielid, zoals bepaald in artikel 4, 28° en 29°, van de wet;
- e) de klant is actief in een sector die notoir vatbaar is voor witwassen van geld of terrorismefinanciering;
- f) de klant voert een activiteit uit waar veel geldverkeer in contanten plaatsvindt;
- g) de klant vertoont ongebruikelijke kenmerken voor het veilinghuis;
- h) de klant is duidelijk een stroman;

2° voor wat betreft klanten - rechtspersonen:

- a) de uiteindelijke begunstigden zijn personen van wie de geboorteplaats of -datum of het adres, niet kon worden geïdentificeerd;
- b) de klant is een vennootschap waarvan een aanzienlijk deel van het kapitaal wordt vertegenwoordigd door aandelen aan toonder die gemakkelijk van eigenaar kunnen veranderen zonder dat het veilinghuis daarvan op de hoogte is;
- c) de klant is een trust, een feitelijke vereniging of een andere juridische structuur waarvan een goede kennis een meer diepgaande analyse vereist, bijvoorbeeld een complexe of supranationale juridische structuur voor andere vennootschappen dan naamloze of vergelijkbare vennootschappen;
- d) de klant is een vennootschap in oprichting;
- e) de klant bestaat minder dan twaalf maanden;

- f) de zaakvoerder of de meerderheid van de bestuurders zijn minder dan twaalf maanden in functie;
- g) de klant is een Limited of een vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid, dit wil zeggen een maatschap, een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap of een gelijkaardige buitenlandse vennootschap;
- h) de lasthebber of vennoten zijn duidelijk stromannen (bijvoorbeeld zichtbaar onbekwaam om een onderneming te beheren, spreken geen zakelijke taal, hun mandaat is beperkt tot het sluiten van de overeenkomst, . . .);
- i) de activiteit van de klant is niet duidelijk of komt niet overeen met de activiteit beschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen of in zijn statuten;
- j) de zaakvoerders of de bestuurders wisselen regelmatig;

3° risico's bij aankoop door het veilinghuis of bij tekoopaanbieding via het veilinghuis, vóór de sluiting van een overeenkomst met de verkoper:

- a) voor alle kunstwerken en roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud:
 - i. de authenticiteit van het voorwerp is twijfelachtig;
 - ii. er zijn elementen die erop lijken te wijzen dat de verkoper niet de eigenaar van het voorwerp is;
 - iii. de door de verkoper gevraagde verkoopprijs is niet marktconform;
- b) uitsluitend voor roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud:
 - i. het voorwerp behoort tot de categorieën van cultuurgooderen die het meest kwetsbaar zijn voor illegale handel, zoals vermeld in de Rode Lijsten van de International Council of Museums en de herkomst ervan kan niet voldoende worden vastgesteld;
 - ii. het voorwerp is afkomstig uit een conflict- of hoogrisicogebied in de zin van artikel 2, f), van Verordening (EU) 2017/821 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 tot vaststelling van verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid in de toeleveringsketen voor Unie-importeurs van tin, tantaal en wolfram, de overeenkomstige erts, en goud uit conflict- en hoog risicogebieden, of is door een dergelijk gebied doorgevoerd;
 - iii. het voorwerp is afkomstig uit een land of een zone waar een nationale regeling verbiedt dat het genoemde voorwerp het nationale grondgebied verlaat zonder voorafgaande afgifte van een vergunning;
 - iv. de verkoper legt certificaten van echtheid of oorsprong voor die zijn uitgereikt door een institutionele instelling, zoals een museum of een stichting, bevestigd in een bovenvermeld land of een bovenvermelde zone;
 - v. het voorwerp is afkomstig uit een zone die is opgenomen in de wetgeving waarbij een embargo is opgelegd dat onder meer op deze categorie van voorwerpen betrekking heeft;
 - vi. het voorwerp is afkomstig uit een vrijhaven die of een entrepot dat specifiek een opslagdienst voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud aanbiedt;

4° risico's bij verkoop door of via het veilinghuis, vóór de sluiting van de verkoopovereenkomst met de koper:

- a) de motivatie van de klant lijkt abnormaal in de ogen van het veilinghuis;
- b) de koper is een rechtspersoon waarvan het eigen vermogen lager is dan de aankoopprijs van het kunstwerk of van het roerend goed van meer dan vijftig jaar oud;
- c) de veilingprijs is niet gerelateerd aan de waarde van het object;
- d) de prijs wordt betaald door een derde zonder duidelijke reden;
- e) de betalingen gebeuren vanuit een financiële instelling die is gevestigd in een land of een gebied vermeld in de door de Federale Overheidsdienst Financiën bijgehouden lijst van landen met een hoog risico of in een land vermeld in artikel 179 van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

3.3.3. Risicofactoren opgeijst in reglement voor beurzen en salons

1° voor wat betreft klanten – natuurlijke personen en rechtspersonen

- a) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is gevestigd in een land vermeld in de door de Federale Overheidsdienst Financiën bijgehouden lijst van landen met een hoog risico (<https://financien.belgium.be/nl/landen-met-een-hoog-risico>);
- b) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is notoir betrokken bij dubieuze verrichtingen;
- c) de identificatie gebeurde op afstand aan de hand van een kopie van een bewijsstuk maar zonder garanties, zoals elektronische handtekeningen;
- d) de klant, lasthebber of uiteindelijke begunstigde is een politiek prominent persoon of een familielid, zoals bepaald in artikel 4, 28° en 29°, van de wet;
- e) de klant vertoont ongebruikelijke kenmerken;
- f) de klant is duidelijk een stroman;

2° voor wat betreft klanten – rechtspersonen:

- a) de uiteindelijke begunstigten zijn personen van wie de geboorteplaats of datum of het adres, niet kon worden geïdentificeerd;
- b) de klant is een vennootschap waarvan een aanzienlijk deel van het kapitaal wordt vertegenwoordigd door aandelen aan toonder die gemakkelijk van eigenaar kunnen veranderen zonder dat de organisator van beurzen en salons daarvan op de hoogte is;
- c) de klant is een trust, een feitelijke vereniging of een andere juridische structuur waarvan een goede kennis een meer diepgaande analyse vereist, bijvoorbeeld een complexe of supranationale juridische structuur voor andere vennootschappen dan naamloze of vergelijkbare vennootschappen;
- d) de klant is een vennootschap in oprichting;
- e) de klant bestaat minder dan twaalf maanden;
- f) de zaakvoerder of de meerderheid van de bestuurders zijn minder dan twaalf maanden in functie;
- g) de zaakvoerders of de bestuurders wisselen regelmatig;

- h) de klant is een vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid, d.w.z. een maatschap, een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap of een gelijkaardige buitenlandse vennootschap of een Limited;
- i) de lasthebber of vennoten zijn duidelijk stromannen (bijvoorbeeld duidelijk onbekwaam om een onderneming te beheren, spreken geen zakelijke taal, hun mandaat is beperkt tot het sluiten van de overeenkomst);
- j) de activiteit van de klant is niet duidelijk of komt niet overeen met de activiteit beschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen of in zijn statuten.

3.3.4. Risicofactoren opgelijst in reglement voor entrepots

1° voor wat betreft klanten - natuurlijke personen en rechtspersonen:

- a) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is gevestigd in een land vermeld in de door de Federale Overheidsdienst Financiën bijgehouden lijst van landen met een hoog risico (<https://financien.belgium.be/nl/landenmet-een-hoog-risico>);
- b) de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde is notoir betrokken bij dubieuze verrichtingen;
- c) de identificatie gebeurde op afstand aan de hand van een kopie van een bewijsstuk maar zonder garanties, zoals elektronische handtekeningen;
- d) de klant, lasthebber of uiteindelijke begunstigde is een politiek prominent persoon of een familielid, zoals bepaald in artikel 4, 28° en 29°, van de wet;
- e) de klant is actief in een sector die notoir vatbaar is voor witwassen van geld of terrorisme-financiering;
- f) de klant voert een activiteit uit waar veel geldverkeer in contanten plaatsvindt;
- g) de klant vertoont ongebruikelijke kenmerken voor het entrepot;
- h) de klant is duidelijk een stroman;

2° voor wat betreft klanten - rechtspersonen:

- a) de uiteindelijke begunstigten zijn personen van wie de geboorteplaats of -datum of het adres, niet kon worden geïdentificeerd;
- b) de klant is een vennootschap waarvan een aanzienlijk deel van het kapitaal wordt vertegenwoordigd door aandelen aan toonder die gemakkelijk van eigenaar kunnen veranderen zonder dat het entrepot daarvan op de hoogte is;
- c) de klant is een trust, een feitelijke vereniging of een andere juridische structuur waarvan een goede kennis een meer diepgaande analyse vereist, bijvoorbeeld een complexe of supranationale juridische structuur voor andere vennootschappen dan naamloze of vergelijkbare vennootschappen;
- d) de klant is een vennootschap in oprichting;
- e) de klant bestaat minder dan twaalf maanden;
- f) de zaakvoerder of de meerderheid van de bestuurders zijn minder dan twaalf maanden in functie;
- g) de klant is een vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid, d.w.z. een maatschap, een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap of een gelijkaardige buitenlandse vennootschap of een Limited;

- h) de lasthebber of vennoten zijn duidelijk stromannen (bijvoorbeeld duidelijk onbekwaam om een onderneming te beheren, spreken geen zakelijke taal, hun mandaat is beperkt tot het sluiten van de overeenkomst);
- i) de activiteit van de klant is niet duidelijk of komt niet overeen met de activiteit beschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen of in zijn statuten;
- j) de zaakvoerders of de bestuurders wisselen regelmatig

3.4. Individuele risicobeoordeling

3.4.1. Algemeen

Artikel 19 § 2 van de Wet voorziet in de toepassing van waakzaamheidsmaatregelen gebaseerd op een individuele beoordeling van de WG/FT-risico's verbonden aan een klant, dienst of verrichting.

De individuele risicobeoordeling verschilt van de algemene risicobeoordeling.

Daar waar de algemene risicobeoordeling er op gericht is te verzekeren dat de gedragslijnen, procedures en interne controlemaatregelen en, in het algemeen, de organisatie van de organisatie geschikt is om het hoofd te kunnen bieden aan de algemene WG/FT-risico's waaraan zij door haar activiteiten is blootgesteld, gaat men bij de individuele risicobeoordeling geval per geval bekijken.

Bij de individuele risicobeoordeling wordt er rekening gehouden met de kenmerken van de klant en de aard van de zakelijke relatie of de individuele verrichting. Voor kunsthandelaars, veilinghuizen en andere tussenpersonen dan beurzen en salons zal deze individuele risicobeoordeling ook rekening moeten houden met de kenmerken van het verkochte, in bewaring gegeven of verworven voorwerp.

Er bestaat geen unieke methodologie om aan een klant, dienst of verrichting een welbepaalde risicogevoeligheid toe te kennen.

Deze individuele risicobeoordelingen is bovendien geen statisch gegeven, maar onderhevig aan periodieke actualisatie.

De individuele risicobeoordeling maakt het mogelijk om de klanten in te delen in functie van het risico dat zij vormen (vb. hoog risico, standaard risico of laag risico) en om aan deze categorieën specifieke waakzaamheidsmaatregelen te koppelen. Tevens zal de individuele risicobeoordeling ook bijdragen tot het eenvoudig kunnen opsporen van atypische verrichtingen.

3.4.2. Doel van de verrichting

Het uitvoeringsreglement voor de antiquairs en kunstgalerijen bepaalt dat deze om het doel van de verrichting te bepalen, per kunstwerk of roerend goed van meer dan vijftig jaar oud of voor elk geheel van dergelijke kunstwerken of goederen volgende zaken dienen te worden uitgevoerd:

3.4.3. Verplichte Informatie voor Antiquairs en Kunstgalerijen

Criteria	Vereiste Informatie
Voor elk kunstwerk of roerend goed van meer dan vijftig jaar oud dat: 1. Verkocht is voor €10,000 of meer 2. Te koop wordt aangeboden voor een dergelijke prijs 3. In bezit is en waarvan de waarde gelijk is aan of hoger dan €10,000	— Identiteit en identiteitsbewijs van de klanten, hun lasthebbers en uiteindelijke begunstigen (zodra bekend) — Verkoopprijs of geschatte waarde — Wijze van betaling (overschrijving, kredietkaart, etc.) — Data van overeenkomsten met elke klant (aankoop, inbewaringgeving, verkoop) — Een foto (bij bezit of te koop aanbieden) — Gegevens volgens “Object Identification”-standaard van de International Council of Museums

Verplichte Informatie voor Veilinghuizen

Criteria	Vereiste Informatie
Voor elk kunstwerk of roerend goed van meer dan vijftig jaar oud dat verkocht is voor een prijs gelijk aan of hoger dan €10,000, inclusief kosten en taksen	— Identiteit en identiteitsbewijs van de klanten en, in voorkomend geval, van hun lasthebbers en uiteindelijke begunstigen — Verkoopprijs van het voorwerp — Wijze van betaling (overschrijving, kredietkaart, etc.) — Verkoopdatum — Een foto — Gegevens volgens “Object Identification”-standaard van de International Council of Museums

Hierbij is het belangrijk om de volgende gegevens te verzamelen:

1° Identiteit en Bewijs van Identiteit

De identiteit en het bewijs van de identiteit van de klanten en, in voorkomend geval, van hun lasthebbers en uiteindelijke begunstigen. Het merendeel van deze informatie wordt vaak al verzameld via veilingcatalogi of depot /verkoopovereenkomsten.

2° Verkoopprijs of Geschatte Waarde

De verkoopprijs van het voorwerp of, indien het nog niet verkocht is, de prijs waarvoor het te koop wordt aangeboden of, indien het nog niet te koop wordt aangeboden, de geschatte waarde ervan.

3° **Wijze van Betaling**

De wijze van betaling, zoals overschrijving, kredietkaart, etc.

4° **Data van Overeenkomsten**

De data van de overeenkomsten met elke klant, inclusief depot-/verkoop-, consignatie- of verkoopovereenkomsten.

3.4.5. *Factoren die het sluiten van een overeenkomst verhinderen*

In de reglementen zijn naast de algemene gronden¹⁴, volgende specifieke factoren opgenomen die het sluiten van een overeenkomst uitsluiten:

- 1° het is niet mogelijk de klant, zijn lasthebber of een uiteindelijke begunstigde te identificeren of hun identiteit te verifiëren;
- 2° het is niet mogelijk de in de wet bedoelde kenmerken van de klant, zijn lasthebber of een uiteindelijke begunstigde te identificeren op het in de wet bepaalde tijdstip;
- 3° de klant of zijn lasthebber geeft aan of laat duidelijk blijken dat hij geen andere betaalmiddelen dan contanten wenst te gebruiken voor een bedrag hoger dan het door de wet toegelaten bedrag;
- 4° de klant, de lasthebber of een uiteindelijke begunstigde komt voor in de door de Federale Overheidsdienst Financiën bijgehouden lijst¹⁵ van de personen of entiteiten op wie bevroezingsmaatregelen van toepassing zijn;
- 5° het voorwerp is vermeld in de databank van gestolen kunstwerken van INTERPOL¹⁶.

3.5. **Verplichting tot het identificeren en verifiëren van de identiteit van klanten, lasthebbers, uiteindelijke begunstigde (UBO)**

Een van de essentiële verplichtingen van de preventieve witwaswetgeving is de identificatie en verificatie van klanten, lasthebbers en uiteindelijke begunstigde(n).

Het K(now) Y(our) C(ustomer) proces bestaat erin dat de economisch onderworpen entiteit in principe alvorens hij een klantenrelatie aangaat of verrichting uitvoert, zich vergewist van het feit dat de klant oprecht is met betrekking tot zijn identiteit.

¹⁴ Het niet kunnen uitvoeren van een klantenonderzoek of niet kunnen uitvoeren van een individuele risicobeoordeling

¹⁵ Nationale financiële sancties | FOD Financiën

¹⁶ Merk op dat dit criterium reglementair enkel voorzien is voor de kunsthandelaren, antiquairs en veilinghuizen en tussenpersonen, doch niet voor de beurzen en salons en entrepots. <https://www.interpol.int/en/Crimes/Cultural-heritage-crime/Stolen-Works-of-Art-Database/Application-form-to-access-INTERPOL-s-Works-of-Art-Database>

De bedoeling is enerzijds het afschrikken van potentiële witwassers door de identificatie verplicht te maken (tegengaan van anonimiteit) en anderzijds ervoor zorgen dat er schriftelijk bewijs voorhanden is die eventueel later van belang kan zijn in een strafrechtelijke opsporing en vervolging van een witwasmisdrijf.

Wanneer niet voldaan kan worden aan de verplichting tot identificatie van een klant, zijn lasthebbers of zijn uiteindelijke begunstigden, mogen zij geen zakelijke relatie aangaan of verrichtingen uitvoeren. Indien een zakelijke relatie werd aangegaan, dient deze onmiddellijk beëindigd te worden.

Daarnaast moet onderzocht worden of de redenen waarom niet kan worden voldaan aan de verplichtingen een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme doen rijzen en of er reden is tot melding bij de CFI.

Er dient te worden benadrukt dat de identificatie en verificatie geen eenmalige verplichting is, maar een actualisering van de identiteitsgegevens van klant, lasthebbers en uiteindelijke begunstigden zich opdringt naargelang de risicogevoeligheid. Het kantoor voorziet in haar processen in een periodieke actualisatie in functie van het risico, bijvoorbeeld om de drie jaar voor normale risico's, jaarlijks bij hoge risico's en telkens wanneer de opdracht zou wijzigen of er pertinente nieuwe informatie wordt verkregen.

3.5.1. Toepassingsgebied

De identificatie- en verificatieverplichting van klanten is in een aantal gevallen verplicht:

- 1° klanten die een zakelijke relatie aanknopen met de onderworpen entiteiten;

Hier gaat het met andere woorden om klanten waarmee er een (mondelinge of schriftelijke) overeenkomst wordt gesloten om bepaalde diensten te leveren.

- 2° klanten die occasioneel, één of meerdere verrichtingen uitvoeren met betrekking tot een goed dat onder de wet valt voor een bedrag van 10 000 euro of meer;

Als het gaat om een tussenpersoon die actief is in de aan- en verkoop van kunstwerken dan is de verplichting tot identificatie en verificatie enkel van toepassing als de waarde van het voorwerp van de verrichting de drempel van 10.000 EUR bereikt of overschrijdt.

De verplichting is eveneens van toepassing voor kunsthandelaren en veilinghuizen ten aanzien van een klant die verschillende aan- of verkopen verricht voor een totaalbedrag van 10.000 EUR of meer, ook indien de waarde van elk voorwerp afzonderlijk de drempel niet zou overschrijden.

De organisator van beurzen en salons zullen de verplichting moeten nakomen ten aanzien van alle exposanten van zodra er een van hen een kunstwerk of roerend goed van meer dan 50 jaar oud met een waarde van 10.000 EUR of meer tentoonstelt.

Entrepots daarentegen moeten de verplichting toepassen op elk van de klanten die gebruik make van de opslagdiensten voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan 50 jaar tijd.

Een en ander is door de FOD Economie schematisch per deelnemer in de kunstmarkt als volgt opgenomen in een tabel in haar guidelines¹⁷:

Klant van galerie / antiquair / tussenpersoon behalve beurzen en salons en veilinghuizen	Klant van veilinghuis	Klant van beurs / salon	Klant van kunstentrepot
Persoon die een overeenkomst sluit – bewarings- of verkoopovereenkomst – met betrekking tot één of meerdere kunstwerken of roerende goederen van meer dan 50 jaar oud, waarvan de verkoopprijs, de prijs van tekoopstelling of, bij gebrek daaraan, de waarde gelijk is aan of hoger is dan € 10.000. Hieronder vallen ook kunstenaars die hun eigen werken bij u deponeren of aan u verkopen.	Persoon die met het veilinghuis een overeenkomst sluit voor de verkoop van een of meer kunstwerken of roerende goederen van meer dan 50 jaar oud, waarvan het totaal van de maximumschattingen (wat de verkoper betreft) of de totale verkoopprijs (wat de koper betreft) gelijk is aan of hoger is dan € 10.000. De uiteindelijke veilingprijs is de totale door de klant te betalen prijs in de zin van artikel VI.4 van het Wetboek van economisch recht. Die omvat dus alle kosten die door de koper moeten worden betaald.	Alle andere personen dan de organisator die, ongeacht of ze een overeenkomst hebben gesloten met de organisator, exposeren in de afgebakende ruimte die ter beschikking is gesteld aan de organisator, zodra een van de exposanten een kunstwerk of een roerend goed van meer dan 50 jaar oud tentoonstelt met een waarde van € 10.000 of meer.	Persoon die met het entrepot een overeenkomst sluit die betrekking heeft op de opslag van kunstwerken of roerende goederen van meer dan 50 jaar oud.
De verkoper, de bewaargever of de koper zijn dus klanten van de onderworpen entiteit!	Dat geldt zowel voor de bewaargever als voor de koper.	Dat geldt zowel voor de exposant die een schriftelijke overeenkomst met u heeft gesloten als voor degene die een stand onderverhuurt, zelfs zonder uw toestemming.	De waarde van de opgeslagen voorwerpen is geen factor om rekening mee te houden!

¹⁷ <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Entreprises/guidelines-kunstsector-en-witwassen.pdf>

3.5.2. Identificatie en verificatie van klanten natuurlijke personen

Welke identificatiegegevens?

- Naam en voornaam
- Geboortedatum en -plaats
- Adres (middelenverbintenis)

De verificatie gebeurt op basis van een bewijsstuk:

- ID kaart/geldig paspoort (Belg), inschrijving vreemdelingenregister, verblijfsvergunning (in België gevestigde persoon van buitenlandse nationaliteit); rijbewijs, trouwboekje, paspoort, ... (buitenlandse natuurlijke persoon met woonplaats in buitenland)
- **Indien de identificatie op afstand is geschied (hoger risico):** d.m.v. elektronische ID kaart; gekwalificeerd certificaat (Isabel, Verisign, Certipost, Itsme, ...) of vb. gelegaliseerde documenten

3.5.3. Identificatie en verificatie van klanten rechtspersonen en de lasthebber

Welke identificatiegegevens ?

- Benaming
- Maatschappelijke zetel
- Lijst bestuurders / zaakvoerders / vereffenaars
- statutaire bepalingen omtrent bevoegdheid om rechtspersoon te verbinden

De verificatie voor rechtspersonen naar Belgisch recht gebeurt op basis van een bewijsstuk:

- Ter griffie neergelegde gecoördineerde statuten of publicatie B.S.
- Lijst bestuurders en bekendmaking benoeming in B.S. of enig ander bewijsstuk waarvan hoedanigheid bestuurder kan worden bewezen
- Ander document afkomstig van betrouwbare, onafhankelijke externe bronnen in geval van laag risico op witwassen

De bestuurder(s) die de rechtspersoon rechtsgeldig vertegenwoordig(t)(en) (**lasthebber**) ten aanzien van de onderworpen entiteit moet(en) als dusdanig worden geïdentificeerd. Indien bestuurder ook een rechtspersoon is, gebeurt de identificatie volgens regels van toepassing op een rechtspersoon. Indien vennootschap A nv wordt vertegenwoordigd door een gedelegeerd bestuurder (lasthebber) die de vennootschap rechtsgeldig kan vertegenwoordigen en verbinden (vb. door het ondertekenen van de opdrachtbrief), dan dient deze lasthebber te worden geïdentificeerd op het niveau van de natuurlijk persoon en is er op het vlak van de verificatie een kopie van de identiteitskaart/paspoort vereist.

Voor een buitenlandse rechtspersoon, zijn er gelijkwaardige bewijsstukken vereist.

3.5.4. Identificatie en verificatie van de uiteindelijke begunstigde (UBO)

De onderworpen entiteit dient tevens over te gaan tot identificatie en verificatie van de uiteindelijke begunstigde(n) van de klant / lasthebber.

Als “Ultimate Beneficial Owner” of Uiteindelijk Begunstigde (UBO) worden de personen die de uiteindelijke eigenaar zijn van of zeggenschap hebben over de klant, de lasthebber van de klant of de begunstigde van levensverzekeringsovereenkomsten beschouwd.

De identificatieverplichting heeft betrekking op een natuurlijke persoon, zijn naam, voornaam en in de mate van het mogelijke op de geboortedatum, -plaats en in de mate van het mogelijke het adres.

De identificatie van de uiteindelijke begunstigde(n) overeenkomstig het eerste lid omvat het nemen van redelijke maatregelen om inzicht te verwerven in de eigendoms- en zeggenschapsstructuur van de klant of lasthebber die een vennootschap, rechtspersoon, stichting, fiducie, trust of soortgelijke juridische constructie is.

Wat de verificatie betreft is het essentieel dat dit gebeurt aan de hand van één of meerdere bewijsstukken of betrouwbare en onafhankelijke informatiebronnen die deze gegevens kunnen bevestigen, om voldoende zekerheid te verkrijgen dat ze de betrokken personen kennen.

De onderworpen entiteiten die toegang hebben tot het zogenaamde UBO-register mogen zich niet *uitsluitend* op de raadpleging van deze registers beroepen om te voldoen aan hun verificatieverplichting.

Minstens zal de onderworpen entiteit de klant verzoeken bij monde van de bestuurder om een schriftelijke verklaring (UBO-formulier) in te vullen en te ondertekenen. In meer risicovolle gevallen, is het opportuun om daarnaast te kunnen beschikken over bijkomende betrouwbare bewijsstukken met betrekking tot de UBO.

Het verifiëren van de identiteit van een uiteindelijke begunstigde is een middelenverbintenis en geen resultaatsverbintenis¹⁸. Indien de verificatie onmogelijk is, zal dit wel op zichzelf een verhoogd risico meet zich meebrengen.

Sinds de wet van 20 juli 2020, bepaalt artikel 29 van de antiwitwaswet voortaan dat onderworpen entiteiten het UBO-register moeten consulteren wanneer zij een nieuwe zakelijke relatie aangaan met juridische entiteiten (vennootschappen, vzw's, stichtingen, ...) die zich in het UBO-register moeten registreren.¹⁹ Voortaan zullen zij dan ook een bewijs van registratie of een uittreksel uit het UBO-register moeten verzamelen.²⁰

¹⁸ Wat betreft de verificatie van de identiteit van de uiteindelijke begunstigden, moet u kunnen aantonen dat u alles in het werk hebt gesteld om een bewijsstuk van de verkregen identiteit te bemachtigen. Het kan bijvoorbeeld moeilijk zijn om toegang te krijgen tot een register van buitenlandse uiteindelijke begunstigden.

¹⁹ Zie art. 1:35 WvV.

²⁰ Art. 29 AWW.

3.5.4.1. UBO van een vennootschap

De volgende natuurlijke perso(o)n(en) kwalifice(e)r(t)(en) als UBO van een vennootschap:

- **Categorie 1:** de natuurlijke perso(o)n(en) die rechtstreeks of onrechtstreeks een toereikend percentage van de stemrechten of van het eigendomsbelang in deze vennootschap houdt/houden, met inbegrip van het houden van aandelen aan toonder.

Een door een natuurlijke persoon gehouden belang **van meer dan vijftientwintig procent van de stemrechten of van meer dan vijftientwintig procent van de aandelen of het kapitaal van de vennootschap**, geldt als een indicatie van een toereikend percentage van de stemrechten of van het direct belang in de zin van het eerste lid.

Een belang gehouden door een vennootschap die onder zeggenschap staat van één of meerdere natuurlijke perso(o)n(en), of van meerdere vennootschappen die onder zeggenschap staan van dezelfde natuurlijke persoon of natuurlijke personen, **van meer dan vijftientwintig procent van de aandelen of van meer dan vijftientwintig procent van het kapitaal van de vennootschap**, geldt als indicatie van een toereikend onrechtstreeks belang in de zin van het eerste lid.

We spreken van een indirecte uiteindelijk begunstigde wanneer de eigendomsstructuur van een vennootschap gelaagd is door de aanwezigheid van een of meerdere tussenliggende juridische entiteiten.

In dit geval zullen deze vennootschappen alle niveaus van de eigendomsstructuur moeten onderzoeken om ervoor te zorgen dat alle natuurlijke personen die indirecte zeggenschap hebben, worden geïdentificeerd.

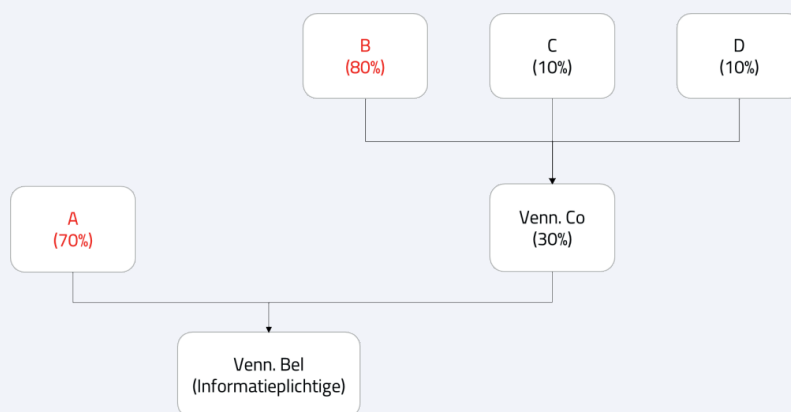
Indirecte controle binnen een keten van eigendom kan op twee manieren worden vastgesteld:

- De eerste manier is **wanneer een tussenliggende entiteit meer dan 25% van de aandelen of van de stemrechten** bezit van de informatieplichtige **en een natuurlijke persoon een meerderheidsbelang heeft in deze tussenliggende entiteit** (d.w.z. > 50% van de stemrechten en de aandelen). Het meerderheidsbelang kan rechtstreeks zijn, maar het kan ook gaan om een keten van eigendom (d.w.z. indien een natuurlijke persoon een meerderheidsparticipatie heeft in de vennootschap dat meer dan 25% bezit via andere intermediaire vennootschappen).
- De tweede is die waarbij de **gewogen waarde van de deelneming van een natuurlijke persoon in de aandelen of rechten** van de informatieplichtige, **via tussenliggende entiteiten** in een keten van eigendom, **meer dan 25%** bedraagt.

In het onderstaande schema is vennootschap Bel voor 30% in handen van vennootschap X en voor 70% in handen van individu A. Bijgevolg heeft individu A een rechtstreekse participatie van meer dan 25% in vennootschap Bel, waardoor deze een rechtstreekse uiteindelijke begunstigde van de vennootschap is.

Individu B houdt 80% van de aandelen of stemrechten van vennootschap X aan en zodoende een gewogen onrechtstreekse participatie van 24% ($80\% \times 30\% = 24\%$) in vennootschap Bel. Dit betekent dat individu B geen voldoende gewogen participatie heeft van meer dan 25% in vennootschap Bel, maar wel een meerderheidsparticipatie heeft (i.e. 80%) in een entiteit die meer dan 25% van de aandelen of stemrechten aanhoudt in vennootschap Bel (i.e. 30%). Bijgevolg is individu B een onrechtstreekse uiteindelijke begunstigde van vennootschap Bel.

De individuen C en D houden elk 10% van de aandelen of de stemrechten van vennootschap X aan, zodat elk een onrechtstreekse participatie heeft in vennootschap Bel ten belope van 3% (of $10\% \times 30\% = 3\%$). Individuen C en D worden niet als uiteindelijke begunstigten van vennootschap Bel beschouwd aangezien ze geen gewogen participatie van meer dan 25% hebben in de vennootschap Bel, noch een meerderheidsparticipatie in een intermediaire entiteit die meer dan 25% van de aandelen of stemrechten in vennootschap Bel aanhoudt.

Bron: FAQ UBO register, https://financien.belgium.be/sites/default/files/thesaurie/ubo/20241012_FAQ_UBO_NL.pdf

- **Categorie 2:** de natuurlijke perso(o)n(en) die zeggenschap heeft/hebben over deze vennootschap **via andere middelen**.

Het gaat om de in de artikelen 1:14 tot 1:19 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen bedoelde natuurlijke personen die, zonder meer dan 25 % van de aandelen of de stemrechten te bezitten of te controleren, rechtstreeks of onrechtstreeks de feitelijke controle over de vennootschap bezitten (vb. aandeelhoudersovereenkomst, statutaire clausules, ...).

De vermelde categorieën 1 en 2 dienen overigens cumulatief te worden geïnterpreteerd. Zo is het mogelijk dat er binnen een bepaalde vennootschap zowel een UBO categorie 1 als een UBO categorie 2 wordt geïdentificeerd.

- **Categorie 3:** de natuurlijke persoon of personen die behoort/behoren tot het **hoger leidinggevend personeel**, indien na uitputting van alle mogelijke middelen en op voorwaarde dat er geen gronden voor verdenking bestaan, geen van de personen als bedoeld onder i) of ii) is geïdentificeerd, of indien er enige twijfel bestaat of de geïdentificeerde persoon of personen de uiteindelijke begunstigde(n) is/zijn, respectievelijk zijn.

Wanneer de maatregelen die door een onderworpen entiteit worden getroffen, niet toelaten om de natuurlijke personen te identificeren die de uiteindelijke eigenaars zijn van of zeggenschap hebben over een juridische entiteit die klant is van de voornoemde onderworpen entiteit, duidt de Richtlijn het hoger leidinggevend personeel van deze juridische entiteit aan als (pseudo) uiteindelijke begunstigden.

Het begrip “hoger leidinggevend personeel” wordt niet gedefinieerd in de Richtlijn. Het dient te worden opgevat als de leiders van de vennootschap die in de praktijk de meest beslissende invloed uitoefenen op het beheer van de vennootschap. Dit zal **meestal de Chief Executive Officer of de voorzitter van het directiecomité** zijn. In KMO vennootschappen zal dit samenvallen met de bestuurder(s).

3.5.4.2. UBO van een vzw / stichting

In het geval van een (internationale) vereniging zonder winstoogmerk of stichting moeten cumulatief als UBO worden beschouwd:

- De bestuurders;
- De personen die gemachtigd zijn overeenkomstig artikel 13, vierde lid van de Wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen de vereniging zonder winstoogmerk te vertegenwoordigen;
- De personen belast met het dagelijks bestuur;
- De stichters van een stichting;
- De natuurlijke personen of, wanneer deze personen nog niet werden aangeduid, de categorie van natuurlijke personen in wiens hoofdzakelijk belang de (internationale) vereniging zonder winstoogmerk of stichting werd opgericht of werkzaam is;²¹
- Restcategorie: elke andere natuurlijke persoon die via andere middelen uiteindelijke zeggenschap over de (internationale) vereniging of stichting uitoefent.

²¹ Bijvoorbeeld een VZW die als doel heeft het ondersteunen van Syrische oorlogsslachtoffers. Begunstigden zijn dan de Syrische oorlogsslachtoffers.

3.5.4.3. UBO van trust, fiducie of soortgelijke juridische constructie

In het geval van een trust, fiducie of soortgelijke juridische constructie moeten cumulatief als UBO worden beschouwd:

- De oprichter;
- De fiduciebeheerder(s) of trustee(s);
- De eventuele protector;
- De begunstigden, of wanneer de personen die de begunstigden van de fiducie of van de trust zijn, nog niet werden aangeduid, de categorie van personen in wier hoofdzakelijk belang de fiducie of de trust werd opgericht of werkzaam is;
- Elke andere natuurlijke persoon die wegens het feit dat hij directe of indirecte eigenaar is of via andere middelen, uiteindelijke zeggenschap over de fiducie of de trust uitoefent.

3.5.5. UBO-Register

Met de Wet van 18 september 2017 werd het UBO-register in België ingevoerd.²² In andere Europese lidstaten werden eveneens UBO-registers ingevoerd.

Het UBO-register heeft tot doel toereikende, accurate en actuele informatie ter beschikking te stellen over de uiteindelijke begunstigden (“Ultimate Beneficial Owner” of “UBO”) van *in België opgerichte* vennootschappen²³, stichtingen en (internationale) verenigingen zonder winstoogmerk, trusts, en juridische entiteiten die vergelijkbaar zijn met fiducieën of trusts²⁴.

De juistheid en volledigheid van de in het UBO-register opgenomen informatie zal voornamelijk berusten op de verklaringen van rechtspersonen of vertegenwoordigers van juridische constructies die zijn opgenomen in die registers en kan dus niet volledig worden gegarandeerd. De registers zullen in principe dan ook niet beantwoorden aan het begrip “onafhankelijke informatiebron” in het licht van de verificatieverplichting bij het klantenonderzoek in hoofde van de entiteiten die onderworpen zijn aan de antiwitwaswetgeving.²⁵ Dit impliceert dat de onderworpen entiteiten, in functie van dit risico, aanvullende maatregelen dienen te treffen voor de identificatie en verificatie van de identiteit van de uiteindelijke begunstigde en dus niet blind zullen mogen vertrouwen op de informatie uit het UBO-register.

²² Art. 73 Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten (BS 6 oktober 2017). De wet vormt de omzetting van Richtlijn (EU) 2015/849 van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering (Pb.L. 5 juni 2015, afl. 141/73) en van Verordening (EU) 2015/847 van 20 mei 2015 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie (Pb.L. 5 juni 2015, afl. 141/1).

²³ De maatschap is bijvoorbeeld een vennootschap volgens WVV (weliswaar zonder rechtspersoonlijkheid) en dient dus te worden opgenomen in het UBO-register !

²⁴ Artikel 74 Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten (BS 6 oktober 2017).

²⁵ Wetsontwerp 06/07/2017, memorie van toelichting, nr. 54-2566/001, 124.

3.5.6. *Timing*

In principe dient de klant, lasthebber en uiteindelijke begunstigde te worden geïdentificeerd en geverifieerd alvorens de zakelijke relatie wordt aangegaan of de occasionele verrichting wordt uitgevoerd.

Voor de verschillende marktdeelnemers bepalen de respectievelijke reglementen dit tijdstip concreter, hetgeen eveneens in de guidelines van de FOD Economie²⁶ is opgenomen en schematisch als volgt kan worden weergegeven:

Sector	Actie	Voorwaarde
Galeriehouders, Antiquairs & Tussenpersonen	Identificatie van verkoper of bewaargever	Vóór ontvangst van kunstwerken/goederen >50 jaar oud, waarde $\geq$ €10.000
	Identificatie van koper	Vóór overdracht van eigendom van kunstwerken/goederen >50 jaar oud, waarde $\geq$ €10.000
	Waakzaamheidsmaatregelen als tussenpersoon (zonder bezit)	Vóór het aanbieden van een voorwerp te koop
Veilinghuizen	Identificatie van verkoper	Vóór sluiten van overeenkomst, kunstwerken/goederen >50 jaar oud, geschatte waarde $\geq$ €10.000
	Identificatie en verificatie van koper	Vóór overhandiging van kunstwerken/goederen, totale verkoopprijs (incl. veilingkosten) $\geq$ €10.000
Beurs- en Salonorganisatoren	Identificatiemaatregelen voor exposanten	Vóór het sluiten van overeenkomsten met exposanten die objecten tentoonstellen, waarde $\geq$ €10.000. Indien niet rechtstreeks met exposant, verplichtingen voordat ruimte in gebruik wordt genomen.
Kunstentrepots	Identificatiemaatregelen	Vóór het afsluiten van opslagovereenkomsten voor kunstwerken/goederen >50 jaar oud

²⁶ Pagina 13, titel 4.2.4.

3.6. Bijzondere gevallen van verhoogde waakzaamheid

De Wet bepaalt een aantal gevallen waarbij er verhoogde waakzaamheid aan de dag moet worden gelegd.

3.6.1. *De klant, de lasthebber en/of uiteindelijke begunstigde gevestigd is in een derde land met een hoog risico*

Voorts bepaalt artikel 38 van de Wet dat de onderworpen entiteiten maatregelen van verhoogde waakzaamheid toepassen in het kader van hun relaties met natuurlijke of rechtspersonen of met juridische constructies, zoals trusts of fiducieën, die gevestigd zijn in een derde land met een hoog risico²⁷.

3.6.2. *De klant, de lasthebber en/of uiteindelijke begunstigde gevestigd is in een Staat zonder of met een lage belasting, inzonderheid rekening houdend met het risico op het witwassen van geld afkomstig uit al dan niet georganiseerde ernstige fiscale fraude;*

Artikel 39 bepaalt dat de onderworpen entiteiten passende maatregelen van verhoogde waakzaamheid moeten toepassen, rekening houdend met het risico op het witwassen van geld afkomstig uit al dan niet georganiseerde ernstige fiscale fraude als bedoeld in artikel 4, 23°, k) :

- 1° ten aanzien van de verrichtingen, met inbegrip van het in ontvangst nemen van geldmiddelen, die verband houden met een Staat zonder of met een lage belasting die opgenomen is in de lijst²⁸ die bij koninklijk besluit is vastgesteld overeenkomstig artikel 307, § 1, zevende lid van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992; en
- 2° ten aanzien van de zakelijke relaties in het kader waarvan er verrichtingen worden uitgevoerd, daaronder begrepen het in ontvangst nemen van geldmiddelen, die verband houden met een Staat bedoeld in punt 1°, of waarbij natuurlijke of rechtspersonen of juridische constructies, zoals trusts of fiducieën, die gevestigd zijn in een dergelijke Staat of die onder het recht van een dergelijke Staat ressorteren, betrokken zijn.

3.6.3. *Politiek Prominent Persoon (PPP) – Politically Exposed Person (PEP)*

De onderworpen entiteit past tevens een verhoogde waakzaamheid toe ten aanzien van de zakelijke relatie of occasionele verrichting wanneer de klant, de lasthebber en/of uiteindelijke begunstigde een politiek prominent persoon (PPP/PEP), familielid van een politiek prominent persoon of persoon bekend als naaste geassocieerde van een politiek prominent persoon is.

²⁷ <https://financien.belgium.be/nl/landen-met-een-hoog-risico>;

²⁸ https://financien.belgium.be/sites/default/files/bbisi/lijst_van_statens.xlsx

Een PEP is een persoon die een (binnenlandse of buitenlandse) prominente publieke functie bekleedt of bekleed heeft, zoals (geen limitatieve lijst):

- staatshoofden, regeringsleiders, ministers, onderministers en staatssecretarissen;
- parlamentsleden en leden van soortgelijke wetgevende organen;
- leden van bestuurslichamen van politieke partijen
- leden van hooggerechtshoven, constitutionele hoven of van andere hoge rechterlijke instanties, met inbegrip van administratieve rechterlijke instanties, die arresten wijzen waartegen geen beroep openstaat;
- leden van rekenkamers of van raden van bestuur van centrale banken;
- ambassadeurs, zaakgelastigden en hoge officieren van de strijdkrachten;
- leden van het leidinggevend, toezichthoudend of bestuurslichaam van staatsbedrijven;
- bestuurders, plaatsvervangend bestuurders en leden van de raad van bestuur van een internationale organisatie of bekleders van een gelijkwaardige functie binnen een internationale organisatie

Bij de beëindiging van deze functie zal de persoon gedurende ten minste twaalf maanden rekening houden met het door die persoon gevormde aanhoudende risico en passende maatregelen toepassen totdat die persoon niet langer een aan PEP eigen risico vormt.

Onder “familielid” van een PEP dient te worden begrepen:

- de echtgenoot of een persoon die als gelijkwaardig met de echtgenoot wordt aangemerkt;
- de kinderen en de echtgenoten van die kinderen of de personen die als gelijkwaardig met de echtgenoot worden aangemerkt;
- de ouders.

Onder “personen bekend als naaste geassocieerden” van een PEP dient te worden begrepen:

- natuurlijke personen die samen met een politiek prominent persoon de uiteindelijke begunstigden zijn van een entiteit, of waarvan bekend is dat zij met een politiek prominente persoon andere nauwe zakelijke relaties hebben;
- natuurlijke personen die als enige de uiteindelijke begunstigden zijn van een entiteit waarvan bekend is dat deze in feite werd opgericht ten behoeve van een politiek prominente persoon;

Het verscherpt klantenonderzoek heeft vooreerst betrekking op het implementeren van een procedure om te beoordelen of klant, lasthebber, UBO een PEP is aan de hand van betrouwbare externe bronnen en/of verklaring van de betrokken persoon.

Naast de publieke "search engines", bestaan er op de markt diverse commerciële toepassingen die data verzamelen met betrekking tot PEPS.

Het aangaan/voortzetten van een klantenrelatie waarbij de klant, lasthebber of UBO kwalificeert als een PEP, vereist toestemming van het hoger leidinggevend personeel.

Tevens moeten er passende maatregelen worden genomen om de oorsprong vast te stellen van het vermogen en van de geldmiddelen die bij zakelijke relaties of verrichtingen met dergelijke personen worden gebruikt en wordt er een permanent verscherpt toezicht uitgeoefend op de zakelijke relatie.

3.7. Analyse van atypische verrichtingen

Het kantoor moet onder de verantwoordelijkheid van compliance officer een specifieke analyse uitvoeren van de atypische verrichtingen die worden geïdentificeerd binnen het kantoor. Deze analyse heeft tot doel vast te stellen of van deze verrichtingen vermoed kan worden dat ze verband houden met het witwassen van geld of financiering van terrorisme.

Er wordt voor zover dit redelijkerwijze mogelijk is nagegaan wat de achtergrond en het doel van alle complexe en ongebruikelijk grote verrichtingen zijn, evenals alle ongebruikelijke verrichtingspatronen die geen zichtbaar economisch of rechtmatig doel hebben.

Concreet wordt er dus een schriftelijk verslag opgesteld telkens wanneer een bepaalde verrichting of feit vatbaar lijkt voor witwassen van geld of financiering van terrorisme, wegens de aard of het ongebruikelijk karakter gelet op de activiteiten van de klant, dan wel wegens begeleidende omstandigheden of de hoedanigheid van de betrokken personen.

Naar aanleiding van deze analyse kan er vervolgens aan de hand van een grondige analyse worden beoordeeld of een melding aan de CFI zich opdringt, dan wel of het atypisch karakter kan worden verantwoord op basis van de verstrekte informatie. Tevens kan de analyse van de atypische verrichting aanleiding geven tot actualisatie van de risicobeoordeling van de betreffende klant.

Onderstaande niet-exhaustieve voorbeelden²⁹ kunnen helpen om deze atypische verrichtingen te herkennen:

- Uw klant verklaart in Monaco te wonen. Als u zijn identiteit verifieert, stelt u vast dat hij een Zwitsers paspoort heeft. Hij vraagt om het stuk te leveren in een vrije zone;
- De betaling gebeurt vanaf een rekening in Dubai waarvan de houder een Limited in Panama is, terwijl uw klant het stuk thuis laat leveren;

²⁹ Zie pagina 18: <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Entreprises/guidelines-kunstsector-en-witwassen.pdf>

- Na u een grote aanbetaling te hebben gedaan, verklaart uw klant zich te willen terugtrekken uit de verkoop. Hij stemt ermee in u een vergoeding te betalen, maar vraagt om terugbetaling op een andere rekening dan die waarmee de eerste betaling is gedaan;
- U klant biedt u een waardevol stuk aan zonder in staat te zijn u een geloofwaardige uitleg te geven over de manier waarop het in zijn bezit is gekomen. Hij overhandigt u een aankoopfactuur die uitgegeven is door een failliete of geliquideerde onderneming, of waarvan u geen spoor kunt vinden. Het stuk komt bovendien uit een conflictgebied zoals Syrië, Afghanistan of Oekraïne;
- Uw klant is in de pers genoemd voor fiscale fraude, bijvoorbeeld in verband met datalekken (“leaks”);
- Er is vrij beschikbare informatie (“open bronnen”) die wijst op een zakelijke relatie tussen uw klant en een persoon of onderneming waarop sancties van toepassing zijn, bijvoorbeeld in verband met het conflict in Oekraïne.

3.8. Melding aan de CFI

3.8.1. De CFI

De Cel voor Financiële Informatieverwerking (CFI), opgericht in 1993 is een onafhankelijke administratieve overheid met rechtspersoonlijkheid en staat onder het toezicht van de Ministers van Justitie en van Financiën. Ze staat onder leiding van een magistraat en is samengesteld uit gerechtelijke en financiële deskundigen en een hoger officier van de federale politie.

De CFI is belast met de behandeling van verdachte financiële feiten en verrichtingen die verband houden met het witwassen van geld en de financiering van terrorisme die gemeld worden.

De CFI kan van de aan de Wet onderworpen entiteiten en personen, van alle politiediensten en de administratieve diensten van de Staat, de curatoren, de voorlopige bewindvoerders van een faillissement en de gerechtelijke overheden verzoeken om haar alle bijkomende inlichtingen verstrekken die zij voor de vervulling van haar opdracht nuttig acht, binnen de door haar bepaalde termijn.

Zij mag bovendien ter plaatse kennisnemen van alle stukken die aan de in de wet vermelde ondernemingen of personen toebehoren of in hun bezit zijn, en die van nut zijn voor de vervulling van haar wettelijke opdracht.

De CFI kan zich eveneens verzetten tegen de uitvoering van elke verrichting in een zaak indien zij het nodig acht wegens het ernstig of dringend karakter van deze zaak, waardoor de uitvoering van de verrichtingen tijdens maximaal vijf werkdagen te rekenen van de kennisgeving wordt geschorst.

Indien de CFI van oordeel is dat de maatregel moet worden verlengd, zal zij dit onverwijld aan de procureur des Konings of aan de federale procureur moeten verzoeken die de nodige beslissingen kan nemen.

Zodra uit dit onderzoek blijkt dat er een ernstige aanwijzing van witwassen van geld of financiering van terrorisme bestaat, zal de CFI deze informatie aan de procureur des Konings of aan de federale procureur, die een opsporingsonderzoek kan voeren of een gerechtelijk onderzoek kan gelasten, meedelen.

3.8.2. Meldingsverplichting

Wanneer de AMLCO (of bij zijn afwezigheid, de betrokken onderworpen entiteit of de verantwoordelijke op het hoogste niveau) weet, vermoedt, of redelijke gronden heeft om te vermoeden dat geldmiddelen, verrichtingen of feiten, ongeacht het bedrag, verband houden met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme moet deze een melding doen aan de CFI.

Het minste vermoeden volstaat opdat de meldplicht van toepassing is. Het “vermoeden” verwijst weliswaar naar een subjectief begrip, maar dit sluit niet uit dat een dergelijk vermoeden gebaseerd kan zijn op objectieve elementen.

Voorts moet een melding te goeder trouw zijn, hetgeen enerzijds impliceert dat de AMLCO niet lichtzinnig mag overgaan tot melding en verplicht is om na te gaan of er objectieve elementen aanwezig zijn enerzijds en er geen verantwoording voorhanden is anderzijds waardoor het vermoeden kan worden weggenomen. Dit impliceert een aandachtig onderzoek, waarbij op passende wijze rekening wordt gehouden met alle relevante informatie waarover de onderworpen entiteit beschikt met betrekking tot de klant, de zakelijke relatie en de verrichting.

De verplichting tot melding aan de CFI houdt niet in dat de onderworpen entiteit de onderliggende criminele activiteit van het witwassen van geld dient te identificeren (artikel 47 § 1, 2e lid AWW). Wanneer een onderworpen entiteit bijvoorbeeld vermoedt dat bepaalde geldmiddelen een illegale herkomst hebben die fiscale fraude kan zijn, moet die onderworpen entiteit dit melden aan de CFI zonder dat zij vooraf moet vaststellen of het effectief al dan niet om ernstige fiscale fraude gaat.

Het is de taak van de CFI om via een grondige analyse het verband bloot te leggen tussen de betrokken geldmiddelen, de gemelde verdachte verrichting of feiten en een van de in de Wet bedoelde vormen van strafbare misdrijven.

3.8.3. Vorm

De melding kan elektronisch gebeuren aan de hand van een meldingsformulier dat per email wordt toegezonden aan de CFI op info@ctif-cfi.be.

3.8.4. *Tipping off verbod en anonimiteit*

Artikel 55, § 1 van de Wet bepaalt dat de onderworpen entiteit, haar medewerkers en werknemers, in geen geval aan de betrokken klant of derde personen ter kennis mogen brengen dat er informatie werd meegedeeld aan de CFI of dat een opsporingsonderzoek wegens witwassen van geld of financiering van terrorisme aan de gang is of zou kunnen worden geopend. Dit verbod wordt ook wel het zogenaamde “tipping off” verbod genoemd.

Dit verbod impliceert evenwel niet dat de onderworpen entiteit een klant kan trachten te ontraden deel te nemen aan een illegale activiteit. Het tipping off verbod verhindert evenmin dat er een mededeling van de informatie zou gebeuren aan andere onderworpen entiteiten of advocaten of notarissen, hetzij wanneer deze hun beroepsactiviteiten uitoefenen in dezelfde entiteit of structuur waarin de onderworpen entiteit werkzaam is, hetzij wanneer zij tussenkomen in verband met eenzelfde klant en in het kader van eenzelfde verrichting.

Indien de melding aan de CFI aanleiding geeft tot een strafrechtelijk onderzoek, zal de identiteit van de melder geheim worden gehouden. De CFI zal in het verslag aldus geen informatie verstrekken over welke informatie er werd ontvangen van welke persoon.

3.8.5. *Gevolgen van de melding*

De verstrekking te goeder trouw van informatie aan de CFI door de AMLCO kan op geen enkele wijze een inbreuk vormen, ongeacht op grond van enige contractuele of van een wettelijke, reglementaire of bestuursrechtelijke beperking inzake de openbaarmaking van informatie.

3.8.6. *Relatie met de klant*

Nadat er een melding werd gedaan, zal de onderworpen entiteit zich beraden over de vraag of de beëindiging van de zakelijke relatie met de klant zich opdringt.

Indien de onderworpen entiteit meent dat de zakelijke relatie kan worden gehandhaafd, moet dit worden gemotiveerd en goedgekeurd worden door de verantwoordelijke op het hoogste niveau.

4. Beperking inzake betaling in contanten

4.1. Beperking met betrekking tot onroerende goederen

De prijs van de verkoop van een onroerend goed mag enkel vereffend worden door middel van een overschrijving of cheque. Onder “de prijs van de verkoop van een onroerend goed” valt het totale bedrag dat de koper moet betalen en dat betrekking heeft op de aankoop en de financiering van dat goed, hierin inbegrepen de hieruit voortvloeiende bijhorende kosten.

De verkoopovereenkomst en -akte moeten de nummer(s) van de financiële rekeningen vermelden waarlangs het bedrag werd of zal worden overgemaakt, evenals de identiteit van de houders van die rekeningen.

Notarissen en vastgoedmakelaars hebben overigens de verplichting om steeds (objectieve meldingsplicht) over te gaan tot melding aan de CFI wanneer zij vaststellen dat deze verplichtingen niet worden nageleefd.

4.2. Beperking met betrekking tot betalingen of schenkingen in contanten

Onafhankelijk van het totale bedrag kan er geen enkele betaling of schenking in contanten worden verricht of ontvangen voor meer dan 3.000 euro of de tegenwaarde ervan in een andere munteenheid, in het kader van een verrichting of een geheel van verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan, tenzij het gaat om verrichtingen tussen consumenten.

De Wet bepaalt dat behoudens tegenbewijs, elke betaling of schenking in contanten geacht wordt op Belgisch grondgebied verricht te zijn en, bijgevolg, onderworpen aan de bepalingen van dit artikel wanneer ten minste één van de partijen in België woont of er een activiteit uitoefent.

Wat betreft zogenaamde edele stoffen (goud, platina, zilver en palladium), oude metalen (alle gebruikte en gerecupereerd metalen stukken) en koperkabels (onder welke vorm en samenstelling ook, al dan niet gestript of versneden, vormalen of vermengd met andere materialen of voorwerpen, met uitzondering van flexibele koperkabels die deel uitmaken van een toestel), bestaat er eveneens een bijzondere regeling.

Behalve in geval van openbare verkoop, uitgevoerd onder het toezicht van een gerechtsdeurwaarder, kan een persoon die geen consument is geen enkel bedrag in contanten betalen bij aankoop van oude metalen, koperkabels of goederen die edele stoffen bevatten, tenzij deze edele stoffen slechts in kleine hoeveelheid en enkel omwille van hun noodzakelijke fysische eigenschappen aanwezig zijn, van een andere persoon.

Een persoon die geen consument is, kan slechts tot een bedrag van 500 euro in contanten betalen bij aankoop van oude metalen of goederen die edele stoffen bevatten, tenzij deze edele stoffen slechts in kleine hoeveelheid en enkel omwille van hun noodzakelijke fysische eigenschappen aanwezig zijn, van een persoon die een consument is. In dat geval dienen die personen over te gaan tot identificatie en registratie van de persoon die deze goederen aanbiedt.

Deze bijzondere regeling is evenmin van toepassing tussen consumenten onderling.

Overtredingen van de beperkingen met betrekking tot bepalingen in contanten, worden bestraft met een geldboete van 250 tot 225.000 euro, maar deze geldboete mag niet meer bedragen dan tien procent van de betaling of de schenking.

5. Sancties

De naleving van de vereisten voor organisatie en waakzaamheid, zoals vastgesteld in de WG/FT-wetgeving, kan worden onderzocht door inspecteurs van de Economische Inspectie van de FOD Economie. Indien u deze verplichtingen niet nakomt, kunnen er administratieve sancties opgelegd worden. Deze boetes kunnen oplopen tot een maximum van € 1.250.000. Als de overtreding een financieel voordeel heeft opgeleverd of verlies heeft voorkomen, mag de boete verhoogd worden tot het dubbele van het behaalde voordeel of voorkomen verlies. Daarnaast kunnen er strafrechtelijke sancties worden opgelegd indien u:

- Toezicht door regelgevende autoriteiten verhindert;
- Weigert om wettelijk vereiste informatie te verstrekken;
- Bewust onjuiste of onvolledige informatie verschaft.

Voor dergelijke overtredingen lopen de strafrechtelijke boetes uiteen van € 2.000 tot € 1.800.000, waarbij rekening wordt gehouden met de toepasselijke opdecimen.

AMLCO

AMLCO helpt economische beroepsbeoefenaars, de juridische sector en verzekeringswereld om een sterk en toekomstgericht antiwitwasbeleid te implementeren. Onze digitale en hybride opleidingen, deskundige begeleiding en strategisch advies zorgen niet alleen voor naleving van de regels, maar versterken ook je marktpositie en reputatie.

Wij zien compliance niet als een last, maar als kans om als betrouwbare en integere speler te excelleren. Met onze innovatieve aanpak en diepgaande expertise beheers je risico's, voorkom je sancties en onderneem je met vertrouwen in een steeds veranderende omgeving.

AMLCO is jouw partner in een doeltreffend en duurzaam antiwitwasbeleid.

Eikenenweg 73,
3520 Zonhoven
011 / 14 09 09
info@amlco.eu
www.amlco.eu